

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 2022

“ ಛೇ ನಾವು ಕಾಲೇಜ್ ಓದಿದ್ದೆ ಸೈಬರ್ ಕ್ರಿಮ್
ಮಾಡ್ತೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿಬೋಲಾಗಿತ್ತು”

ಸಂಪಾದಕ ಮಂಡಳಿ

ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಶಿವಕುಮಾರ್

ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಸದಸ್ಯರು

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ

ಅಪರಂಜಿ

ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ

ಸಂಪುಟ 40

ಸಂಚಿಕೆ - 1

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ.....

ಅಕ್ಟೋಬರ್ - 2022

ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿ

ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್ ಟ್ರಸ್ಟಿ

ಶ್ರೀ ಉಲ್ಲಾಸ ರಾಯಸಂ

ಟ್ರಸ್ಟಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಎಂ ಶಿವಕುಮಾರ್

ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಎನ್. ಆನಂದ

ಶ್ರೀ ಸಿ.ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಶ್ರೀ ಕೆ. ರವೀಂದ್ರ ರಾವ್

ಶ್ರೀ ವಿ. ಆರ್. ಭರತ್

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	2
ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ	ಶಿವಕುಮಾರ್	3
'ಸಿಟ್' ಎಂದರೆ ಸಿಟ್ಟಾಕೋ ...	ನಳಿನಿ.ಟಿ. ಭೀಮಪ್ಪ	5
ನನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಡಾಕ್ಟರ್...?	ಸಿ.ಆರ್.ಸತ್ಯ	7
ಕಾನೂನಿನ ಅರಿವು.....	ಎಚ್. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ	10
ಸಂಬಂಧಗಳ ಯುಗ	ವಾಟ್ಸನ್ ಕೃಪೆ	14
ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಲ್ಲುವ ಅವಲಕ್ಕಿ	ಸುಚಿತ್ರ ಹೆಗಡೆ	17
ತಿಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ 111	ಜಿ.ವಿನಿಮಲ	21
ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬನ್ನಿ	ಮಂಗಳ ಎಂ ನಾಡಿಗ್	25
"ನೀವೇನೂ ಬರ್ಬೇಡಿಲ್ಲ...!"	ವಿ.ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್	29
ಕಾಲಿಡ್ತಿಲ್ಲ . . . ಕೋಲಿಡ್ತಿದೀನಿ !	ಎಸ್. ಕೆ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ	30
ತುಂತುರು	ದಂಸಳ	32
ಶಂಖಾಕೃತಿ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು	ಕೆ.ಎಸ್. ಸೋಮೇಶ್ವರ	33
'ಭಂಡರಿವರು!'	ಲತಾ ಹೆಗಡೆ	35
ಮೌನವೆಂಬ ಸಗ್ಗ ಸುಖಿ	ಸುಮಾ ರಮೇಶ್ ಹಾಸನ	37
ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ (ವಿಡಂಬನೆ)	ಕೆ.ಎನ್. ಮಹಾಬಲ	39

ಚಂದಾ ವಿವರ:

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ: ರೂ. 10/-

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ: ರೂ. 100/-

ಹತ್ತು ವರ್ಷದ ಚಂದಾ: ರೂ. 750/-

ಸಂಪರ್ಕ ಸಮಯ:

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ

ಚಂದಾ ಹಣದ ಚೆಕ್/ಡ್ರಾಫ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು

ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್

ಹೆಸರಿಗೆ ನಮೂದಿಸಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡ

ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿ:

ಮನಿ ಆಡರ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ವ್ಯಂಗ್ಯ ಚಿತ್ರಗಳು:

ರಘುಪತಿ ಶೃಂಗೇರಿ, ಆದರ್ಶ ಪೈ

ಹಾಗೂ ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್ ಕೃಪೆ

ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಕೊರವಂಜಿ ಅಪರಂಜಿ ಟ್ರಸ್ಟ್, 36, 6ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003. email: koravanjiaparanji@gmail.com ಮೊಬೈಲ್:9845264304

ಸಂಪರ್ಕ ವಿಳಾಸ: ಶ್ರೀ ಬೇಲೂರು ರಾಮಮೂರ್ತಿ, ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು, ಅಪರಂಜಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ,
ನಂ. 96, 'ಸುಕೇಶವ' ಎರಡನೇ ಅಡ್ಡರಸ್ತೆ, 20ನೇ ಮುಖ್ಯರಸ್ತೆ, ಮೊದಲನೇ ಫೇಸ್, ಬಿ.ಟಿ.ಎಂ. ಲೇಔಟ್,
ಬೆಂಗಳೂರು - 560 068. ದೂರವಾಣಿ: 080-26688488. email: belururamamurthy@gmail.com

For Online payment of subscription: Name : KORAVANJI APARANJI TRUST

Current Account No.: 109804180000056, IFS Code : SVCB0000098

SVC Co-operative Bank Ltd., Branch: Malleshwaram

Please mail us your name and address if you are a new subscriber. Mail your subscriber ID if it is renewal. Our email ID: koravanjiaparanji@gmail.com

ಮುದ್ರಣ: ರವಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್ - ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ: ಒಮೇಗಾ ಲೇಸರ್‌ಟೆಕ್

ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ

●ಪ್ರಕಾಶ್

ಸೈಬರ್ ಜಾಲ ; ವಂಚಕರ ಗಾಳ !

ಅಪರಂಜಿ ಆಹಾ ಎಂದಳಂತೆ !!

*****

ಮೂರನೇ ಚಾರ್ಲ್ಸ್ ಈಗ ರಾಜ - ಪತ್ರಿಕೆ
ಪಾಪ, ಅವರು ಭಾರಿ ಪೋಷಾಕುಗಳನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ !

*****

ಚುನಾವಣಾ ಕಹಳೆ ಮೊಳಗಿಸಿದ ಬಿ.ಜೆ.ಪಿ. - ಸುದ್ದಿ
ಸದ್ದು ದೆಹಲಿ ವರೆಗೂ ಕೇಳಿಸಿತಂತೆ !!

*****

ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸವಾರನಿಗೆ ಮಾಲಿನ್ಯ ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರ ಇಲ್ಲ
ಎಂದು ದಂಡ - ಕೇರಳ ಸುದ್ದಿ
ನಿತಿನ್ ಗಡ್ಡರಿ ಬೆಚ್ಚಿದರಂತೆ !?

****

ಸದನ ಸಮರಕ್ಕೆ ಅಖಾಡ ಸಜ್ಜು :
ಮುಂದುವರೆದ ಭಾರಿ ಮಳೆ ಆರ್ಭಟ
ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು !

****

"ದೂರ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದವಿಗಳಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣಗಳಂತೆ ಮಾನ್ಯತೆ "
- ಪತ್ರಿಕೆ

ಹೌದು, ಅದನ್ನು ದೂರಬಾರದು !!

*****

ಹಿರಿಯರಿಗೆ ಸಿಗಲಿವೆ 'ದಂತ ಭಾಗ್ಯ' -ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆ
ಭಾಗ್ಯ ದಂತ ಕಥೆ ಆಗದಿರಲಿ !

*****

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

● ಶಿವಕುಮಾರ್

" ಆ ಭಟ್ಟ ಖಾನಾವಳಿ ತಾವ ಅಂಗಾಸಿ ಬರ್ತಿದ್ದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಮಸಾಲೋಸ್ ಘಮಘಮ ಎಸ್ಸು ಚಿಂದಾಕಿತ್ತು ಅಂತೀಯಾ !" ಅಂತ ಸಂತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಕೆಂಪಿ, ತನ್ನ ಗಂಡ ಕೆಂಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವ, " ಅಂಗಾ ಕೆಂಪಿ, ಅಂಗಾದ್ರೆ ಇನ್ನೂ ಎಲ್ಲು ಬಾರಿ ಅಲ್ಲೇ ಸುಳಿದಾಡಿ ಬಂದ್ಬಿಡೋವ "ಅಂತ ಹೇಳಿದನಂತೆ. ಇದು ರಾಶಿಯವರು ಹಿಂದೂಮೈ ಹಾರಿಸಿದ ನಗೆಚಟಾಕಿ. ಈ ನಗೆಹನಿ ನನಗೆ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದ ಸಂದರ್ಭ ಹೀಗಿತ್ತು.

ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಮಗಳು ಪಾರ್ವತಿ, ಸಾಂಚಿ ಎಂಬ ಒಂದು ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ವಸ್ತುಗಳ ಮಳಿಗೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಮೊನ್ನೆ ಬ್ಯಾಂಗಲೂರ್ ಇಂಟರ್ನ್ಯಾಷನಲ್ ಸೆಂಟರಿನಲ್ಲಿ ಅವಳು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಈ ವಸ್ತುಗಳ ಪ್ರದರ್ಶನವೊಂದಕ್ಕೆ ಶಿಲೀಕೃ ಮತ್ತು ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಓಂಪ್ರಕಾಶರೊಂದಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಹು ಅಸ್ಥೆಯಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಿ ಅವುಗಳ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ವಾದಿಸುವ ಪರಂಪರೆ ಯೂರೋಪಿಯನ್ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಈ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮೂಡಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತು ಮತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಆದಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ಕುಟುಂಬಗಳು, ರಾಜಮಹಾರಾಜರುಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಭವ್ಯ ಭವನಗಳಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದೂಕಗಳು, ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿ, ಮೇಜುಗಳು, ಅಲಂಕಾರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಕನ್ನಡಿ ಮೇಜುಗಳು ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ತಂದು ಅವಕ್ಕೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿ, ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಒದಗಿಸುವುದು ಈ ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ವ್ಯವಹಾರದ ತಿರುಳು. ಹಳೇ ಸಾಮಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಅದೆಂಥ ಸೌಂದರ್ಯ ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ ನೀವು ಕೇಳುವ ಮುಂಚೆ ಸೌಂದರ್ಯೋಪಾಸನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಅನಿಸಿಕೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುವೆ. ಒಂದು ಸುಂದರ ಕಲಾಕೃತಿ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳನ್ನು ತಾಳಬಹುದು. ವರ್ಣಚಿತ್ರ, ಶಿಲ್ಪಗಳು, ರತ್ನಗಂಬಳಿ, ಪರದೆಗಳು ಇವೆಲ್ಲಾ ಕಲೆಗಾರನ

ಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದಾಗಿ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಹೊಳಹನ್ನು ನೋಟಕನ ಮನದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸುತ್ತವೆ. ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ವಸ್ತುವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದ ಪುರಾತನ ಕಾಲದ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅವನಿಗಿರುವ ಅಭಿಮಾನ ಇವೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ರಸಿಕನ ಮನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಅನುಭವ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ಜ್ಞಾನವುಳ್ಳವನೇ ಇವುಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಲು ಸಾಧ್ಯ ಎಂದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ಸುಂದರ ಶಿಲ್ಪವನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡಲು ಶಿಲ್ಪ ಶಾಸ್ತ್ರ ತಜ್ಞನೇ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ.

ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನವನ್ನು ಬಹಳ ಮುತುವರ್ಜಿಯಿಂದ ಕಲೆಹಾಕಿದ್ದರು. ನವರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಬೊಂಬೆಗಳನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಇರಿಸುಲ್ಲವೇ, ಅದೇರೀತಿ ಈ ಪ್ರದರ್ಶನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ಚಿಂತನೆ ಇದ್ದದ್ದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರದರ್ಶನದ ಹಜಾರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಒಂದು ಡಚ್ ಚೆಸ್ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ಡಚ್ಚರು ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ತಯಾರಿಸಿದ್ದು. ಅಲ್ಲಿನ ಸಂಬಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಹಡಗುಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಲು (ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳ್ಳೆಹೊಡೆಯಲು) ಈ ದೈತ್ಯ ಪೆಠಾರಿಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಹಲಸಿನ ಮರದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಈ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಗಳ ಅಂಚಿಗೆ ಎಬೊನಿ ಮರದ ಬೀಡಿಂಗ್ ಹೊಂದಿಸಿತ್ತು. ಹಲಸಿನ ಮರವನ್ನು ಕೇರಳದಿಂದ ತರಿಸಿ ಶ್ರೀಲಂಕಾದಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಎಬೊನಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬಳಸಿ ಈ ಪೆಠಾರಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದರು.

ಪ್ರದರ್ಶನದಲ್ಲಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಕುತೂಹಲ ಮೂಡಿಸುವ ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ಎಂದರೆ ಬೀಟೆಮರದ ಡ್ರೆಸ್ಸಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್. ಇದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಕನ್ನಡಿಗಳು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಮುಖವನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡರೆ ಎರಡೂ ಪಕ್ಕಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಕನ್ನಡಿಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಎಡ ಮತ್ತು ಬಲ ಪ್ರೊಫೈಲ್ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದತುಂದಿಲರಾಗಬಹುದು ಅಥವಾ ಮ್ಲಾನವದನರಾಗಬಹುದು. ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದ ಈ ಟೇಬಲ್ ಮುಂದೆ ನಿಮ್ಮ ಪತ್ನಿಯೋ ಅಥವಾ ಪ್ರೇಯಸಿಯೋ ಕುಳಿತು ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಈ ಅಲಂಕಾರ ಸಾಧನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೀವು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸವಿಯಬಹುದು.

" ಈ ಪುರಾತನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರಿಸ್ತೀಯೆ ?" ಅಂತ ನಾನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. " ತಮಿಳುನಾಡಿನ ಶಿವಗಂಗಾ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿರುವ ನಾಟ್ಟುಕೋಟೆ ಚೆಟ್ಟಿಯಾರ್ ಒಂದು ವ್ಯಾಪಾರೀ ಜನಾಂಗ. ಹಿಂದೆ ಇವರ ವಂಶಸ್ಥರು ಶ್ರೀಲಂಕಾ, ಮಲೇಷ್ಯಾ ಬರ್ಮಾ ದೇಶಗಳೊಡನೆ ವಹಿವಾಟು ನಡೆಸಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರುಗಳು ಶ್ರೀಮಂತಿಕೆಯ ಕುರುಹಾಗಿ ಇಂದಿಗೂ ಅವರುಗಳ ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಮನೆಗಳು ನಿಂತಿವೆ. ಇವರುಗಳ ಸೇವೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗಳು ಬಂದು ಬಹು ಸುಂದರ ಪರಿಕರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದರು. ಈಗ ಅಲ್ಲಿನ ಗೃಹಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆ್ಯಂಟೀಕ್ ಪಟ್ಟ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕೂತಿವೆ. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಖರೀದಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈಗ ಒಡಿಸ್ಸಾ, ಬಂಗಾಲ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಓಡಾಡಿ ಇವನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಬಾರಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಹಳೆಯ ವಸ್ತು (?) ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದಾಗಲೂ ಒಂದ ಥರ ಧ್ರಿಲ್. "

ಪ್ರದರ್ಶನ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕಿಟ್ಟಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಗಳೂ ಅಷ್ಟೇ ಕೌತುಕಮೂಡಿಸುವಂತಿದ್ದವು. ಇವನ್ನು ಖರೀದಿಸುವವರ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಾಲ್ಕು ಸೊನ್ನೆಗಳಿಂದ ಐದು ಸೊನ್ನೆಗಳ ವರೆಗೆ ಬೆಲೆಗಳ ಹರಹನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ಉದಹರಿಸಿದ ಕೆಂಪನ ಫಿಲಾಸಫಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ, ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣುತುಂಬಾ ಎರಡೆರಡು ಬಾರಿ ನೋಡಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಾಧಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಮಗುವನ್ನು ಹರಸಿ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆವು. ■

‘ಸಿಟ್’ ಎಂದರೆ ಸಿಟ್ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಜಾಣಾ...

● ನಳಿನಿ.ಟಿ. ಭೀಮಪ್ಪ

ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಸಮಯವೇ ಇಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಪುರುಸೊತ್ತೇ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಊಟಾ, ತಿಂಡಿ, ಸ್ನಾನ, ಪೂಜೆ, ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನಿಂತುಕೊಂಡೇ ನಿಭಾಯಿಸುವ ಭರದಲ್ಲಿ, ಕೂತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೇ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಇನ್ನೂ ನಡುವಯಸ್ಸು ದಾಟುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಂಡಿನೋವು, ಪಾದನೋವು, ಹಿಮ್ಮಡ ನೋವು, ಸಯಾಟಿಕಾ, ಉಬ್ಬಿರುವ ರಕ್ತನಾಳಗಳು, ಹೀಗೆ ಏನೋ ಒಂದು ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲು ಪಂಕ್ಚರ್ ಆಗಿ ಕುಂಟುತ್ತಾ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಪ...ಕಾಲಾದರೂ ಎಷ್ಟೂ ಅಂತಾ ಸಹಕರಿಸುತ್ತದೆ ಹೇಳಿ. ಜೊತೆಗೆ ಬೊಜ್ಜು ಮೈಯವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಹಾಗಾಗಿ ಇಡೀ ಮೈಭಾರನೆಲ್ಲಾ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಇಡೀ ದಿನ ಒದ್ದಾಡುವ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಬೇಡವಾ? ವೈದ್ಯರು ಸಹ ಪ್ರತಿದಿನ ರನ್ನಿಂಗ್, ಜಾಗಿಂಗು, ವಾಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿ ಅಂತಾ ಸಲಹೆ ನೀಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜೊತೆಗೆ ಆಗಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ‘ಸಿಟ್ಟಿಂಗ್’ ಮಾಡಿ ಅಂತಲೂ ಹೇಳುವ ಕಾಲ ಬಂದಿದೆ.

ಹೋಗಲಿ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಪುರುಸೊತ್ತು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂಡುತ್ತಾರಾ...ಅದೂ ಕಡಿಮೆ. ಇಲ್ಲಾ ಓಡಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅಥವಾ ಹಾಸಿಗೆ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾರೆ, ಸೊಂಟ ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂಡುವ ಮಾತೇ ಇಲ್ಲ. ಕೂತರೂ ಸಹ ಅಲ್ಲೇ ಹೊರಳಾಡಿ, ಬೆನ್ನನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸುತ್ತ, ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ತಲೆ ಆಕಡೆ ಈಕಡೆ ಲಟ್ ಎನ್ನಿಸುತ್ತಾ ಸರ್ಕಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಬಸ್ಸು, ಟ್ರೈನುಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ನಿಲ್ಲಲು ಯಾಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕರೆ ಸಾಕು ಗಬಕ್ಕನೆ ಹಿಡಿದು ಕೂಡುತ್ತಾರೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭಿಣಿನೋ, ವಯಸ್ಸಾದವರೋ ಬಂದು ನಿಂತರೂ ಮನಸ್ಸೇನೂ ಕರಗುವುದಿಲ್ಲ ಬಿಡಿ, ಸಾಯೋ ಮನುಷ್ಯ ಬಂದು ನಿಂತರೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲಾರರು. ಬ್ಯಾಂಕು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ, ಪಾರ್ಕಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಕುರ್ಚಿ, ಬೆಂಚುಗಳಿಗೆ ತಡಕಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟೋ ಕಂಪನಿಗಳು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರನ್ನೇ ಗುರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೀನ್ ಬ್ಯಾಗ್, ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿ, ಹ್ಯಾಂಗಿಂಗ್ ಕುರ್ಚಿ, ಹೀಗೆ ಏನೇನೋ ತಯಾರಿಸಿ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಗೆ ಬಿಡುತ್ತಿವೆ. ಜನರು ಮನಸ್ಸು ಗಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೂರಬೇಕಾಗಿದೆ ಅಷ್ಟೇ.

ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚಕ್ಕಂಬಕ್ಕಳ ಹಾಕಿ ಕೂರುವುದಕ್ಕೇ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒದ್ದಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೆಷ್ಟು ರೀತಿಯ ಆಸನದ ಭಂಗಿಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೋ ಹೇಳೋಕಾಗಲ್ಲ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಕೂತರೂ ಏಳುವಾಗ ಅತ್ತ, ಇತ್ತ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಜಾಗ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೈಯೂರಿ, ಕಾಲೂರಿ ಅಥವಾ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರ ಭುಜ ಊರಿ ಗುದ್ದಾಡಿ ಎದ್ದೇಳುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಜುಮ್ ಹಿಡಿದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸರಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು, ನಾಲ್ಕೇಟು ಪಾದಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದು, ಚಿವುಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ನಾಲ್ಕೆಜ್ಜೆ ಗೋಡೆಯನ್ನು ಆಸರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಕುಂಟಾಬಿಲ್ಲೆಯಾಡುವ ಹಾಗೆ ನಡೆದೋ, ಅಥವಾ ಬೆನ್ನು ಬಗ್ಗಿಸಿ

ನಾಲ್ಕೆಚ್ಚೆ ಹಾಕಿದ ಮೇಲೆಯೇ ಗಾಡಿ(ಬಾಡಿ) ನೆಟ್ಟಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು. ಕೂತಾಗ ಬೆನ್ನಿನಾಸರೆಗೆ ಆಚೀಚೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಗೋಡೆ ಅಥವಾ ಏನಾದರೂ ಸಿಗುತ್ತಾ ಎಂದು ಸರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸಾಕು, ಮೆಲ್ಲನೆ ಆಮೆಯ ಹಾಗೆ ತೆವಳುತ್ತಾ ಸಾಗಿ ಬೆನ್ನನ್ನು ಗೋಡೆಗಾನಿಸಿ ನಿರಾಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಲಂಬಕೋನದಲ್ಲಿ ಕೂರುವುದು ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳು ಮಾತ್ರ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆ ಭಂಗಿ ಬದಲಾಯಿಸಿ ವಿಶಾಲಕೋನಕ್ಕೋ, ಲಘುಕೋನಕ್ಕೋ ಬದಲಾಗುವ ಸಂಭವವೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಂಡಿನೋವಿದ್ದವರಂತೂ ನೆಲಕ್ಕೆ ಕೂಡುವ ಸಾಹಸವನ್ನೇ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಸಿಂಹಾಸನರೂಢರಾಗಲೇಬೇಕು. ಇನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಶೈಲಿಯ ಶೌಚಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ಬಹುತೇಕರಿಗೆ ಮೊದಲೇ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಕೂತರೆ ಶೌಚವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಏಳಲೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಾಗಿದೆ ಇಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯವರ ದೇಹಸ್ಥಿತಿ. ಜೊತೆಗೆ ಈ ಕಾಲಿನೋವು, ಮಂಡಿನೋವು, ಸೊಂಟನೋವುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ಕಮೋಡ್‌ಗಳದೇ ಕಾರುಬಾರು.

ಮೊದಲು ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಅತಿಥಿಗಳನ್ನು 'ಬನ್ನಿ, ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ' ಎಂದು ಆದರಿಸುವುದಿತ್ತು. ಈಗ ಇವರಿಗೆ ಹೇಳಲೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಬಂದವರಿಗೆ ಕೂರಲೂ ಪುರುಸೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಊಟ, ಪೂಜೆ ಓದಲು, ವ್ಯಾಪಾರ, ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಸಂಪ್ರದಾಯ ನಮ್ಮದು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಜನ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ತಯಾರಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ, ದಿಕ್ಕಿನ ಮಾತು ಬಲು ದೂರ ಬಿಡಿ. ಮನೆ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಟೇಬಲ್‌ಗಳು ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದು, ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಉಣ್ಣುವ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡಿದಂತೆ, ಮದುವೆ, ಸಮಾರಂಭಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಬಫೆ ಸಿಸ್ಟಮ್ ಲಗ್ಗೆ ಇಟ್ಟು ಕುಳಿತು ಉಣ್ಣುವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಮರೆಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲಿ, ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ರೂಢಿ ತಪ್ಪಿ ಹೋಗಿ, ದಿನದಿಂದ ದಿನಕ್ಕೆ, ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಆರೋಗ್ಯ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಎದುರಾಗುತ್ತಿವೆ.

'ಮನೆಗೆ ಹಿರಿಯ ಮಗನಾಗಬಾರದು' ಎನ್ನುವ ಗಾದೆ ಮಾತು ಮನುಷ್ಯನ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿರಿಮಗನಿಗೆ ಕಷ್ಟವೋ, ಸುಖವೋ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೊತ್ತು ಸಂಸಾರದ ತೇರನ್ನು ಎಳೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು. ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದೂ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಕಾಲುಗಳೂ ಸಹ ಹಾಗೆಯೇ ಅಲ್ಲವೇ. ಇಡೀ ದೇಹದ ಭಾರವನ್ನು, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಹೊತ್ತು ಜೀವನಪೂರ್ತಿ ಸವೆಯುತ್ತಲೇ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಿಗುವ ಬೆಲೆಯೂ ಅಷ್ಟಕ್ಕಷ್ಟೇ. ಹಿರಿಮಗನ ಆಸರೆ ಹೇಗೆ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ, ಹಾಗೆ ಕಾಲುಗಳ ಆಸರೆಯೂ ದೇಹಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಅವಶ್ಯಕ. ಬೇರೆಯವರಿಗೋಸ್ಕರ ಅಲ್ಲ, ನಿಮ್ಮ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲಸಗಳ ನಡುವೆ ಆಗಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೂ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?

ನನ್ನ ಹೆಸರೇನು ಡಾಕ್ಟೇ...?

● ಸಿ.ಆರ್.ಸತ್ಯ

"ನಮಸ್ಕಾರ ಡಾಕ್ಟೆ"

"ನಮಸ್ಕಾರ. ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ, ನಿಮ್ಮ ಹೆಸರು?"

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಮರೆತುಹೋಗಿದೆ ಡಾಕ್ಟೆ. ಅದೇ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್. ಅದಕ್ಕೇ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದು"

"ಓ! ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯ್ತು. ನಿಮಗೆ ಮರವೆ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇದೆ ಅಂತ ಬಂದಿದೀರ? ಒಬ್ಬರೇ ಬಂದಿದೀರಾ?"

"ಇಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಹೆಂಗಸನ್ನೂ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದೆ.. ಆ! ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು..ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿನ"

"ಅವರಲ್ಲಿ? "

"ಅವರು ಹೊರಗೆ ನಿಂತಿದಾರೆ. ಬರ್ತಾರೆ"

"ಸರಿ. ಅವರು ಬರಲಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಏನು ಹೇಳಿ"

"ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಏನೂ ಅಂತ ಮರೆತೇ ಹೋಯ್ತು ಡಾಕ್ಟೆ. ಓ, ಈಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಮರವೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ ಡಾಕ್ಟೆ. ತಲೇನಲ್ಲಿ ಏನೂ ನಿಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹೆಂಗಸು..ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬಂದಿದಾಳೆ."

"ಓಹೋ, ಬನ್ನಿಮ್ಮ. ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ. ಈಗ ತಾನೆ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದ್ದೆ. ಏನೋ ಬಹಳ ಮರವೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ ಇದ್ದು. ಯಾವಾಗಿನಿಂದ ಈ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಶುರು ಆಯ್ತು?"

"ಸುಮಾರು ಎರಡು ವಾರದ ಕೆಳಗೆ ಡಾಕ್ಟೆ. ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಗಳಾಗಿಲ್ಲ, ನಾನು ತಿಂಡಿನೇ ತಿಂದಿಲ್ಲ, ತಿಂಡಿ ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳಿದರು. ಆಮೇಲೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಊಟ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೂ ನಾನು ಊಟಾನೇ ಮಾಡಿಲ್ಲ, ಊಟ ಕೊಡು ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು. ಸಂಜೆ ಕಾಫೀ ಟೈಮ್‌ನಲ್ಲೂ, ರಾತ್ರಿ ಊಟ ಮಾಡಿದಮೇಲೂ ಕುಡಿದಿದ್ದು, ತಿಂದಿದ್ದು ಮರೆತುಕೊಂಡು ಕಾಫಿ ಕೊಡು, ಊಟ ಹಾಕು ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು, ನಾನು ಏನೋ ಒಂದು ದಿವಸದ ಮರವೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡೆ. ಆದರೆ ಅವತ್ತಿನಿಂದ ಇವತ್ತಿನ ತನಕ ಹೀಗೆ ಮರತ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಾ ಎರಡು ಎರಡು ಸಲ ಕುಡಿಯೋಕ್ಕೆ ತಿನೋಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಡಾಕ್ಟೆ."

"ಬೇರೆ, ಇನ್ನೆನ್ನ ಮರೀತಿದ್ದಾರೆ?"

"ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಮರತ್ಕೊಂಡಿದಾರೆ ಡಾಕ್ಟೆ. ಮೊನ್ನೆ ಪೋಸ್ಟ್ ಮ್ಯಾನ್ ಬಂದು ಶಂಕರ್ ರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ಡ್ ಪೋಸ್ಟ್ ಬಂದಿದೆ, ನೀವೆನು ಶಂಕರ ರಾವ್ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ. ಅವರು ಯಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ಅಂತ ಅವನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ಕಳಿಸೋದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಸದ್ಯ ನಾನು ಹೋಗಿ ಇವರೇ ಆ ಶಂಕರ್ ರಾವ್

ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೋಯ್ತು"

"ಮಿಸ್ಟರ್ ಶಂಕರ್ ರಾವ್, ಇವತ್ತು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಏನು ತಿಂಡಿ ತಿಂದಿರಿ?"

"ಏನೂ ತಿಂದಿಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಏನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ"

"ನೋಡಿ ಡಾಕ್ಟರ್, ನಾನು ಹೇಳಿಲ್ಲವೇ? ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಪೂರಿ ಸಾಗು ತಿಂದು, ಎರಡು ಲೋಟ ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು, ಆಗಲೇ ಮರತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ"

"ಏನಮ್ಮ, ಇವರ ಮರವೆ ಬರೇ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಕಾಫಿಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿರೋ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ?"

"ಹಾದು ಡಾಕ್ಟರ್, ಮೊನ್ನೆ ಅವರ ಸೋದರಮಾವನ ಮಗನ ಮದುವೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಧಾರ ಊಟಾನ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಮಾಡಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅವರ ಸೋದರ ಮಾವ ಊಟ ಆಯ್ತು, ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಊಟ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಈಗ ಮಾಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ತಿರುಗಿ ಡೈನಿಂಗ್ ಹಾಲ್ ಕಡೆಗೆ ಹೊರಟರು! ಇವರ ಮರವೆ ಇಂದ ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ ಡಾಕ್ಟರ್, ಈಗ ಮನೇನಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಎರಡು ಎರಡು ಸಲ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಒದಗಿಸೋದೇ ಆಗೋಗಿದೆ"

" ಮಿ.ಶಂಕರ್ ರಾವ್. ಈಗ ನೀವು ಸರ್ವಿಸ್ ನಲ್ಲಿದಿರೋ ಅಥವಾ ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆಗಿದಿರೋ?"

"ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಡಾಕ್ಟರ್, ನೆನಪು ಬರ್ತಾ ಇಲ್ಲ. .. ಹಾ, ನಾನು ಸೆಕ್ಟೇರಿಯಟ್ ನಲ್ಲಿ ಆಫೀಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೆ. ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆನೆ ರೆಟೈರ್ಡ್ ಆದೆ. ಈಗ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಮನೇನಲ್ಲೇ ಖಾಯಂ."

"ನಿಮ್ಮ ಆಫೀಸ್ ದಿನಚರಿ ಹೇಗಿತ್ತು?"

"ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಡಾಕ್ಟರ್, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಕೋಟ್ ನ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಹೋಗಿ ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನೊಂಡು ಬರ್ತಿದ್ದೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಟಿಫಿನ್ ಕ್ಯಾರಿಯರ್ ಊಟ ಮಾಡಿ, ಕಲೀಗ್ಸ್ ಜೊತೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ಲೇಟ್ ಊಟ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ. ಮತ್ತೆ ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ಏನಾದರೂ ಬಿಸಿ ತಿಂಡಿ ತಿಂದು ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಬರ್ತಿದ್ದೆ. .."

"ಅಲ್ಲ, ಮಿ. ಶಂಕರ್ ರಾವ್, ಸುಮ್ಮನೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಗೆ ಹೋಗಿ ತಿನ್ನೊದರಲ್ಲೇ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಾ, ನಿಮಗೆ ಕೆಲಸ ಇರಲಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಬಾಸ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡೋದಕ್ಕೋ ಮೀಟಿಂಗಿಗೋ ಕರೀತಿರ್ಲಿಲ್ಲವೇ?"

"ಇಲ್ಲ ಡಾಕ್ಟರ್, ನನ್ನ ಬಾಸ್ ಕೂಡ ನನ್ನ ಹಾಗೇ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲೇ ಸಿಗೋರು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ನಾನು ಇಲ್ಲದೇ ಇರೋವಾಗ ನನ್ನ ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಇರ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ ಕೋಟ್‌ನ ನೋಡಿ ವಾಪಸ್ಸು ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದರು. ನಿಜವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಕೋಟು ನನ್ನ ಎರಡನೇ ಅವತಾರ ಅಂತ ಹೇಳೋಬೇಕು ಡಾಕ್ಟರ್, ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನನ್ನ ಬದಲು ನನ್ನ ಕೋಟೇ ಮೀಟಿಂಗ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸುತ್ತಿತ್ತು"

"ಮಿ. ಶಂಕರ್ ರಾವ್. ಎಲ್ಲಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ನಿಮ್ಮ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿ. ಮದುವಾಗಿ ನಾನು

ಅಲ್ಲಲೇ ಕುಟ್ಟಿ ನೋಡ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಾಡಬೇಡಿ. ...ಹಾ, ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ತಲೇಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಟೋಳ್ಳು ಏನಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಏನೂ ಅಂತ ತಿಳೀತು."

"ಏನು ಡಾಕ್ಟರ್?"

"ನೋಡಿಮ್ಮ, ಇದಕ್ಕೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ರಿಟೆನ್ಷನ್ ಸಿಂಡ್ರೋಮ್ ಅಂತ ಹೇಳ್ತೀವಿ. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಆಫೀಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟ್ ಆಗಿರೋರು, ಫೈನಾನ್ಸ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ರಿಟೈರ್ಡ್ ಆದ ತಕ್ಷಣ ಇಂತಹ ಪ್ರಾಬ್ಲಮ್ ಇದೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಇದೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಂಡಮಿಕ್ ಆಗುತ್ತೋ ಏನೂ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ, ಅವರು ಆಫೀಸ್‌ಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕುರ್ಚಿಗೆ ತಗಲಿಹಾಕೋ ಕೋಟು ಮತ್ತು ಮನೆ ಊಟ ತಿಂಡಿ ಆದಮೇಲೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ನಷ್ಟು ತಿನೋಸ್ ಚಟ. ಮನೇನಲ್ಲಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೂ, ಕೋಟ್‌ನ ತಗಲಿಹಾಕದೇ ಇದ್ದರೂ, ಅವರ ಉಪಪ್ರಜ್ಞೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ (ಸಬ್ ಕಾನ್ಸಿಯಸ್ ಮೈಂಡ್)ನಲ್ಲಿ ನಾವು ಇನ್ನೂ ಆಫೀಸ್‌ಲ್ಲೇ ಕೂತಿದೀವಿ, ಕೋಟ್ ತಗಲಿಹಾಕಿ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಬರ್ತಾರೆ.

ಪಾಪ, ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯೋ ಚಟ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸ ಅವರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತೆ. "

"ಈಗ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಲಿ ಡಾಕ್ಟರ್?"

"ಅವರ ಕೋಟನ್ನು ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಅಡುಗೆಮನೆ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಇವತ್ತು ಕ್ಯಾಂಟೀನ್‌ಗೆ ರಜಾ ಅಂತ ಒಂದು ಚೀಟಿ ಅಂಟಿಸಿ. ಇನ್ನೊಂದು ವಾರದಲ್ಲೋ ಎರಡು ವಾರದಲ್ಲೋ ಅವರು ಸರಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ. ಅವರ ಮರವೆ ಬಗ್ಗೆ ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ. ಆಫೀಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಏನೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆ ಸೋಮಾರಿತನ ಬೆಳೆದಿರೋದ್ದರಿಂದ ಚುರುಕುತನ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿ ಮರವೆ ಬರ್ತಿದೆ ಅಷ್ಟೆ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸದವಳಿಗೆ ರಜ ಕೊಟ್ಟು, ಶಂಕರ್ ರಾವ್ ಗೆ ಮನೇನಲ್ಲಿ ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯೋದೋ, ಬಟ್ಟೆ ಒಗೆಯೋದೋ ಆ ತರಹದ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿ. ಸರಿಹೋಗ್ತಾರೆ."

"ಥ್ಯಾಂಕ್ಯೂ ಡಾಕ್ಟರ್, ಬರ್ತೀವಿ."

"ಅಂದ ಹಾಗೆ, ಕನ್ಸಲ್ಟೇಷನ್ ಫೀಸ್ ಕೊಡೋದು ಮರೀಬೇಡಿ, ರಿಸೆಪ್ಷನ್ ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹೋಗಿ"

"ಓಕೆ. ಡಾಕ್ಟರ್"

*-ನ್ಯಾಯಾಲಯದಲ್ಲಿ, *-*

- *ಜಡ್ಡ್. : ಈ ಗುಂಡನ ಎರಡೂ ಕಿವಿ ಕಟ್ ಮಾಡಿ..
*ಗುಂಡ. : ಬ್ಯಾಡಾ ಸ್ಯಾಮಿ ಕಿವಿ ಏನಾರ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ್ದ
ನಾ ಕುರುಡ ಆಗ್ತೀನಿ..
*ಜಡ್ಡ್. : ಲೇ ಹುಚ್ಚಾ ಕಿವಿ ಕತ್ತರಿಸಿದ್ದ ಕುರುಡ ಹೆಂಗ ಆಗ್ತೀ ಲೇ..
*ಗುಂಡ. : ಚಷ್ಮಾದ ಕಡ್ಡಿ ಏನ್ ನಿನ್ನ ಕಿವ್ಯಾಗ ಇಡ್ಲಾ..

ಕಾನೂನಿನ ಅರಿವು.....

● ಎಚ್. ಗೋಪಾಲ ಕೃಷ್ಣ

“ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ...” ಅಂತ ನಮ್ಮ ದೊಡ್ಡ ಬಾಸು ಹೇಳಿದ್ದರು, ನಾನು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೊರಡುವ ಮುನ್ನಾ ದಿವಸ. ಅವರು ಇದನ್ನು ಕೋಪದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೋ ಅಥವಾ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದರೋ ತಿಳಿಯದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅಂದರೆ ಆಗ ನಾನು ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಲೀಡರ್ ಆಗಿದ್ದದ್ದು ಮತ್ತು ಆಗಾಗ್ಗೆ ದೊಡ್ಡಬಾಸು ಹಾಗೂ ಅವರ ಪಟಾಲಂಗೆ ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್ ಹಾಕಿ ಹಾಕಿ ಹಾಕಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಾನ್ಫರೆನ್ಸ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಬಿಡ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು.

ಇದರಿಂದ ತುಂಬಾ ಮುಜುಗರ ಮತ್ತು ಇನ್ನಲ್ವ ಅನುಭವಿಸೋರು ಫುಲ್ ಪಟಾಲಂ ಅವರು. ಅದೂ ಯಾವಾಗ ಅವರು ಎಕ್ಸೆಕ್ಯೂಟಿವ್ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಈ ಬಾಂಬ್ ಅವರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳ್ತಾ ಇದ್ದದ್ದು..

ಎಂತಹ ಮುಜುಗರಗಳು ಅಂದರೆ ಅವರೆದುರು ಅವರ ಬಾಸ್ ಕೂತಿರುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತು ಇವರು ಅವರ ಮುಂದೆ ಅದೇನೋ ಬುರುಡೆ ಕತೆ ಬಿಟ್ಟು ಆತ ಅಂದರೆ ಇವರ ಬಾಸ್ ಸಂಪ್ರೀತ ಆದ, ಮುಂದಿನ ಪ್ರಮೋಶನ್ ಗೆ ಗಾಳ ಹಾಕಬೇಕು ಅಂತ ತಲೇಲಿ ಪ್ಲಾನ್ ಹಾಕ್ತಾ ಇದ್ದಲ್ಲಾ... ಆಗ. ಅಂತಹ ಕಡೆ ನನ್ನ ಎಂಟ್ರಿ ಆಗೋದು. ಅವರ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆ ಐಡಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಹುಳುಕು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯೋದು ಮತ್ತು ಲಾ ಪಾಯಿಂಟ್ ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಸಮಾಧಿ ಮಾಡೋದು ನನಗೆ ಮೀನು ನೀರಿನಲ್ಲಿ ಈಜು ಹೊಡೆದಷ್ಟು ಸುಲಭ ಆಗಿತ್ತು ಮತ್ತು ನನಗೆ ಭಾರೀ ಸಂತೋಷ ಸಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಒಂದು ಥರಹ ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್ ಸಂತೋಷ, ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವರು ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನನ್ನು ಸ್ಯಾಡಿಸ್ಟ್ ಅಂತ ಹೆಸರು ಇಟ್ಟಿದ್ದೂ ಸಹ ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಇಂತಹ ಎಪಿಸೋಡುಗಳು ಆಗಾಗ ರಿಪೀಟ್ ಆಗಿ ಆಗಿ ಆಗಿ ಈಚೆಗೆ ಅವರುಗಳು ಅವರ ಬಾಸುಗಳ ಸಂಗಡ ಮಾತಾಡುವ ಮೊದಲು ಸುತ್ತಾ ನೋಡಿ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕನ್ಫರ್ಮ್ ಮಾಡ್ಕೊತಾ ಇದ್ದಂತೆ..!

ನಾನೋ ಹೇಳದೆ ಕೇಳದೆ ಚೀಂಬರುಗಳಿಗೆ ಗೂಳಿ ಹಾಗೆ ನುಗ್ಗೋ ಅಭ್ಯಾಸ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡೆ ಬೆಳೆದೋನು. ಅವರ ಈ ಉಪಾಯಗಳು ಸಾವಿರಕ್ಕೆ ಒಂಬೈನುರಾರವತ್ತು ಬಾರಿ ಪಲ್ವಿ ಹೊಡೀತಾ ಇದ್ದವು...

ಈಗ ವಾಸ್ತವಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ

ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದೆನಾ..?

ಆತ, ಅದೇ ದೊಡ್ಡ ಬಾಸು ಹೇಳಿದ್ದ ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾನೂನಿನ ಅರಿವು ಮೂಡಿಸಿ ಅನ್ನೋದು ಒಳಗೊಳಗೇ ಕೊರೀತಾ ಇತ್ತು, ದುಂಬಿ ಕರ್ಣನ ತೊಡೆ ಕೊರೆದ ಹಾಗೆ. ಅದರ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಎಪಿಸೋಡ್ ನಿಮಗಾಗಿ...

ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಬಂದ ನಂತರ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನೂರೋ ಇನ್ನೂರೋ ತರಬೇಕು ಅಂತ ಹೋಗ್ತಾ ಇದ್ದೆ

ನಾ... ನೇರ ಎಟಿಎಂಗೆ ಹೋಗೋದರ ಬದಲಿಗೆ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಒಳಗೆ ನುಗ್ಗಾ ಇದ್ದೆ. ಎಟಿಎಂಗೆ ಹೋದರೆ ಅಬ್ಬಬ್ಬಾ ಅಂದರೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯುತ್ತೆ. ಆದಷ್ಟೂ ಮತೀನ್ ಸಂಗಡ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಡಿ ಅಂತ ನಾವು ನಿವೃತ್ತರಾಗೋದಿಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಮಗೆ ಒಬ್ಬರು ಬುದ್ಧಿವಂತರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ನಿವೃತ್ತ ಜೀವನ ಹೇಗೆ ಸುಖ ಮಯ ವಾಗಿರಬೇಕು ಅಂತ ಅವರು ಪಾಠ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮಿಕ್ಕ ಯಾವ ವಿಷಯ ಅಂದರೆ ದುಡ್ಡು ಹೇಗೆ ಉಳಿಸಬೇಕು, ಆರೋಗ್ಯ ಹೇಗೆ ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳ ಬೇಕು, ಸಂಸಾರ ಹೇಗೆ ಸಾಮರಸ್ಯದಿಂದ ಇರಬೇಕು... ಇವೆಲ್ಲ ತಲೆಯಿಂದ ಆವಿಯಾಗಿದ್ದರೂ ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಸಂಗತಿಗಳು ತಲೇಲಿ ಇನ್ನೂ ಅಂಟಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇದೂ ಸಹ ಒಂದು.

ಮಿಕ್ಕ ಸಮಯ ಏನು ಮಾಡೋದು... ಅದಕ್ಕೇ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೆ.

ಅಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ಜನ ಇರ್ತಾ ಇದ್ದರು. ಸುತ್ತಲೂ ಒಮ್ಮೆ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟವರು, ಒಬ್ಬರೂ ನನ್ನಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ಆದ ವರಲ್ಲ. ಪುಟ್ಟ ಹುಡುಗರು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕೂತು ಮೊಬೈಲ್ ಗೆ ಮುಖ ಅಂಟಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನನ್ನಂಥ ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಗೆ ಏನಾಗಬೇಕು?

ಅದೇ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಗೆ ನೀವು ಕುರ್ಚಿ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ ಯಾಕೆ ಮೊನ್ನೆ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಗೈಡ್ ಲೈನ್ಸ್ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾ..... ಹೀಗೆ ಜೋರು ಗಂಟಲಲ್ಲಿ ಮಾತು ಶುರು ಮಾಡಿದೆ. ಆತ ನನ್ನ ಮಾತು ಮುಗಿಯೋವರೆಗು ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ನಂತರ ತುಂ ಕ್ಯಾ ಬೋಲಾ ಅಂದರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಉರಿಯುತ್ತೋ ಇಲ್ಲೋಲ್ಲ..

ಯಾಕಪ್ಪಾ ಭಾಷೆ ಬರಾಕಿಲ್ಲಾ... ಅಂತ ಮತ್ತೊಂದು ಖಾಲಿ ರೋಘು.

ಯಾರೋ ಕನ್ನಡ ಗೊತ್ತಿದ್ದೋಳು ಬಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಚೆಕ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಳಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಮೊಬೈಲ್ ನೋಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದ ಹುಡುಗನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಪನೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ..

ಹೀಗೊಂದು ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಆದಮೇಲೆ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ವಾಚ್‌ಮ್ಯಾನ್ ನನ್ನ ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಳಗಿಂದ ಒಂದು ಕುರ್ಚಿ ತಂದು ಇಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೂರಿಸ್ತಾನೆ.

ಒಂದು ಸಲ ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಕೂಗು ಹಾಕಿದ್ದೆ. ಅವತ್ತಿಂದ ನಾನು ಹೊಕ್ಕ ಕೂಡಲೇ ವಾಚ್ ಮಾನ್ ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು

ಟಾಯ್ಲೆಟ್ಗೆ ಒಯ್ಯಾನೆ... ನಂತರ ಹಾಗೇ ಕೈಹಿಡ ಕೊಂಡು ಬಂದು ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಇದು ಮೊದಲು ಮುಷಿ ಕೊಟ್ಟರೂ ನಂತರ ಹಿಂಸೆ ಅನಿಸಲು ಶುರುವಾಗುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಒಂದು ಸಲ ನನ್ನಾಕೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ನನ್ನ ಜತೆ ಬಂದಳು. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಪೂನು ನನಗೆ ಕೊಡುವ ಮರ್ಯಾದೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವನು ಕೈ ಹಿಡಿದು ನನ್ನನ್ನು ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಕಡೆ ಒಯ್ಯುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮುಖ ಸಿಂಡರಿಸಿದಳು....

ಮನೆಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಇನ್ನೇಲೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬರೋಲ್ಲ...

ಅಂದಳು.

ಹೆಂಡತಿ ಕೆಲವು ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಜತೆ ಬರದೆ ಇರೋದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವ ಸ್ಕೂಲ್ ಆಫ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ನನ್ನದು. ಸ್ನೇಹಿತರ ಜತೆ ಕಾಫಿ ಕ್ಲಬ್ಬು, ಬೀರ್ ಕ್ಲಬ್ಬು, ಪಬ್ಬು ಇಲ್ಲಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೆಂಡತಿ ಜತೆಲಿ ಇರತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಫಿಲಾಸಫಿ ನನ್ನದು ಮತ್ತು ಲಾಗಾಯ್ತಿನಿಂದ ಈ ಫಿಲಾಸಫಿ ಗೆ ಹಾನಿ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಪವಿತ್ರತೆ ಅಂದರೆ ಸಾಂಕ್ಷಿಟಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಫಿಲಾಸಫಿ ಪ್ರಕಾರ ಹೆಂಡತಿ ಬರಬಾರದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬ್ಯಾಂಕು ಇಲ್ಲವಾದರೂ ಅದರ ಕಾರಣ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲವೇ... ಪುಸಲಾಯಿಸಿ ಕಾರಣ ಕೇಳಿದೆ.

ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಜತೆ ಬರ್ತೀನಿ, ನಿಮಗೆ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಟಾಯ್ಲೆಟ್ ಗೆ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತಾನೆ, ಕುರ್ಚಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸ್ತಾನೆ... ಎಲ್ಲಾ ಸರಿ. ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದೀರಾ.... ಅಂದಳು.

ಅದೇನು..... ಅಂದೆ. ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟು ವಿವರಿಸಿದರೆ ಮಾತ್ರ ತಿಳಿಯೋದು...

ನಿಮಗೇ ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸು ಅಂದರೆ ನನಗೆಷ್ಟು ಆಗಿರಬಹುದು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕುತ್ತವೆ ಅಲ್ಲಿರೋ ಹುಡುಗರು.. ನನಗೆ ಆಂಟೀ ಅಂತ ಕೂಗೋ ಬದಲು ಅಜ್ಜೀ ಅನ್ನುತ್ತೆ ಅಷ್ಟೇ....

ಸರಿ ಅಂತ ತಲೆ ಆಡಿಸಿದೆ. ಅವತ್ತಿಂದ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನ ಜತೆ ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬರುಲ್ಲ. ನನಗೆ ಆಗಿರೋ ಅಡ್ವಾಂಟೇಜ್ ಅಂದರೆ ಇನ್ನೂರು ತರ್ತಿನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮುನ್ನೂರು ತಂದು ನೂರು ಜೇಬಿಗೆ ಬಿಡಬಹುದು ಮತ್ತು ಅದು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಆಯಿತು ಅಂತ ಲೆಕ್ಕ ಹೇಳುವ ತಲೆನೋವಿನ ಕೆಲಸದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು. ಇದು ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುವ ಅಡ್ವಾಂಟೇಜು..ಇನ್ನೆ ಬೀವಂಟೇಸಿ ಹತ್ತುತ್ತಿರೋ...

ಕೂಡಲೇ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ಸೀನಿಯರ್ ಜಾಗದ ಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಇಬ್ಬರು ನಿವೃತ್ತಿ ವಯಸ್ಸು ಸಮೀಪ ಬಂದಿರುವ ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಈಗ ಕಾಲೇಜು ದಾಟಿದ ಹುಡುಗಿಯರ ಹಾಗೆ ಮೇಕಪ್ ಇರುವ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ಮೇಡಂ ಕೂತಿರ್ತಾರೆ. ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸೀನಿಯರ್ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಕೂತಿರುವ ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮೈ ಬೆಂಕಿ ಇಟ್ಟ ಹಾಗೇ ಆಗುತ್ತೆ...! ಬೇರೆ ಕಡೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಜಾಗ ಇದ್ದರೂ ಇಲ್ಲೇ ಬಂದು ಅವರು ಯಾಕೆ ಕೂಡಬೇಕು ಅಂತ ತಲೆ ಫಿರ್ ಅನ್ನುತ್ತಾ...ನೇರ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಇದು ಸೀನಿಯರ್ ಸೀಟು ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಅವು ಕೇರ್ ಮಾಡದೆ ಅವರ ಮೊಬೈಲ್ ನಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ನಾಟಕ ಮಾಡುತ್ತೆ. ನನಗೆ ಅವರ ನಾಟಕ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ..

ಗಂಟಲು ಜೋರಾಗುತ್ತೆ. ಕಂಡಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿಬರ್ತಾಳೆ. ಡ್ರೈವರ್ ಬಸ್ಸು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಸ್ಟೇರಿಂಗ್ ಮೇಲೆ ತಲೆ ಇಡ್ತಾನೆ.

ಇಡೀ ಬಸ್ಸು ಸ್ಥಬ್ಧ ಹಾಗೂ ಎರಡು ಗುಂಪು ಆಗುತ್ತೆ. ಒಂದು ಗುಂಪು ಮೇಡಂಗಳಿಗೆ ಸಪೋರ್ಟ್. ಮತ್ತೊಂದು ಸೀನಿಯರ್ಸ್ ಗೆ. ಜಾಗ ಇರೋ ಕಡೆ

ಕೂತ್ಯೊಳ್ಳಿ ಅನ್ನುತ್ತಾಳೆ ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಲೇಡಿ.

ನಾನು ಅದೇ ಜಾಗ ಬೇಕು ಅಂತೀನಿ. ತಲೆಗೊಂದು ಮಾತು ನಡೆಯುತ್ತೆ. ನಾನು ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟ್ರೇಡ್ ಯೂನಿಯನ್ ಲಿಡ್ರು, ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋಲತೀನಾ...

ಕೊನೆಗೆ ಎರಡೂ ಮೇಡಂ ಏಳುತ್ತಾರೆ, ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂಟಿ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ರಕ್ತ ಕುಡಿಯುವ ಹುನ್ನಾರ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತೆ....

ಈ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಸಲ ಆದಮೇಲೆ ಈಗ ನಾನು ಬಸ್ ಸ್ಟಾಪಿನಲ್ಲಿ ಕಂಡ ಕೂಡಲೇ ಸದರಿ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಹೆಂಗಸರು ಎದ್ದು ಬೇರೆ ಸೀಟಿಗೆ ಓಡುತ್ತಾರೆ. ಶನಿ ಬಂತು ಅಂತ ನನಗೆ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕೂಗುತ್ತಾರೆ. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಡೊಂಟ್ ಕೇರ್. ಇದು ಬರೀ ಸ್ಯಾಂಪಲ್ ಇವರೇ. ನನ್ನ ಪುರಾಣ ಪೂರ್ತಿ ಬಿಚ್ಚಿದರೆ ನೀವು ತಿಂಗಳಾನು ಗಟ್ಟಲೆ ಗೂಟ ಹೊಡೆದು ಕೊಂಡು ಕೂತಿರಬೇಕು ಅಷ್ಟೆ....

ಈ ನನ್ನ ಕಾನೂನು ಪಾಠದ ಒಂದು ಅನುಕೂಲ ಏನಪ್ಪಾ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಏರಿಯಾದ ಮುದುಕರು ಅದರಲ್ಲೂ ಹಣ್ಣು ಹಣ್ಣು ಮುದುಕರು ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮುದುಕರು ನನ್ನನ್ನು ಶನಿ ಅಂತ ಕರೆದರೆ ಮಧ್ಯ ವಯಸ್ಸಿನ ರಾಜಕೀಯದ ಶೋಕಿ ಇರುವವರು ನನ್ನನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ಹೋರಾಟ ಗಾರ ಅಂತ ಗುರ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಮನವಮಿ, ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬ, ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ ಇಂತಹ ಕಡೆ ಕೂಗಿ ಕೊರಳಿಗೆ ಒಂದು ಚೆಂಡು ಹೂವಿನ ಹಾರ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ..." ಎಂದು ನಮ್ಮ ಗೋಪಣ್ಣ ಮಾತು ಮುಗಿಸಿದ.

ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಕೊರವಂಜಿ

ನಲವತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿ ಯುವ ಕನ್ನಡಿಗ ಆರ್.ಕೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಣ್ ಕೊರವಂಜಿಗಾಗಿ ರಚಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ವ್ಯಂಗ್ಯಚಿತ್ರಗಳು ಹಲವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೂ ಒಂದು - ನಿಮಗಾಗಿ.

ಏನು ಮಳೆಗಾಳಿಯಪ್ಪ?

ಸಂಬಂಧಗಳ ಯುಗ

ಇದು SSLC ವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ ಶಾಲೆಯ ನಾಲ್ವರು ಆತೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರ ಕಥೆ.

ಆಗ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಐಷಾರಾಮಿ ಹೋಟೆಲ್ ಇತ್ತು. ಎಸ್‌ಸೆಸ್‌ಸಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮುಗಿದ ನಂತರ ಆ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಚಹಾ ಮತ್ತು ತಿಂಡಿ ತಿನೋಣ ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ನಾಲ್ವರಿಂದ ನಲವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದೊಂದು ಭಾನುವಾರವಾದ್ದರಿಂದ ನಾಲ್ವರೂ ಸೈಕಲ್ ಹತ್ತಿ ಹತ್ತೂವರೆ ಗಂಟೆಗೆ ಹೋಟೆಲ್ ತಲುಪಿದರು. ದಿನೇಶ್, ಸಂತೋಷ್, ಮನೀಶ್, ಮತ್ತು ಪ್ರವೀಣ್ ತಿಂಡಿ ಮತ್ತು ಚಹಾ ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡತೊಡಗಿದರು. ನಾಲ್ವರೂ 40 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಅದೇ ಹೋಟೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಏಪ್ರಿಲ್ 1 ರಂದು ಮತ್ತೆ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಸರ್ವಾನುಮತದಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

"ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ತುಂಬಾ ಶ್ರಮಿಸಬೇಕು, 40 ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಎಷ್ಟು ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಲು ಆಸಕ್ತಿದಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಅವರು ಚರ್ಚಿಸಿದರು.

ಅಂದು ಕೊನೆಯವನಾಗಿ ಹೋಟೆಲ್ ತಲುಪುವವನು ಆ ದಿನದ ಬಿಲ್ ನ್ನು ಪಾವತಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು.

ಇವರಿಗೆ ಟೀ, ತಿಂಡಿ ಬಡಿಸಿದ ಮಾಣಿ ಕಾಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ. ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗಾಗಿ ನಾನು ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ಮುಂದಿನ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ವರೂ ಬೇರೆಯಾದರು.

ದಿನೇಶ್ ತನ್ನ ತಂದೆ ಸ್ವಳಾಂತರಗೊಂಡ ನಂತರ ನಗರವನ್ನು ತೊರೆದಿದ್ದರು, ಸಂತೋಷ್ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದರು. ಮನೀಶ್ ಮತ್ತು ಪ್ರವೀಣ್ ನಗರದ ವಿವಿಧ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶ ಪಡೆದರು.

ಕೊನೆಗೆ ಮನೀಶ್ ಕೂಡ ಊರು ಬಿಟ್ಟರು. ದಿನಗಳೂ, ತಿಂಗಳುಗಳು ಮತ್ತು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದವು.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ, ನಗರವು ಆಮೂಲಾಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಗೆ ಒಳಗಾಯಿತು. ನಗರದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತು ಮತ್ತು ರಸ್ತೆಗಳು, ಮೇಲ್ಮೇತುವೆಗಳು ಮತ್ತು ಮಾಲ್‌ಗಳು ನಗರದ ನೋಟವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದವು. ಈಗ ಆ ಹೋಟೆಲ್ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್ ಆಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು, ಮಾಣಿ ಕಾಳು ಈಗ ಈ ಹೋಟೆಲ್ ನ ಮಾಲೀಕ ಶ್ರೀ ಕಾಳು ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ.

ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ, ನಿಗದಿತ ದಿನಾಂಕವಾದ ಏಪ್ರಿಲ್ 1 ರಂದು, ಮಧ್ಯಾಹ್ನ, ಐಷಾರಾಮಿ ಕಾರೊಂದು ಹೋಟೆಲ್‌ನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದಿತು. ದಿನೇಶ್ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ವರಾಂಡದತ್ತ ನಡೆಯತೊಡಗಿದ. ಅವರು ಈಗ ಮೂರು ಆಭರಣ ಶೋರೂಮ್‌ಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರು.

ದಿನೇಶ್ ಹೋಟೆಲ್ ಮಾಲಕ ಶ್ರೀ ಕಾಳು ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು, ಇಬ್ಬರೂ

ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಶ್ರೀ ಕಾಳು ಹೇಳಿದರು, "ಪ್ರವೀಣ್ ಸರ್, ನಿಮಗಾಗಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆನೇ ಟೀಬಲ್ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದ್ದರು."

ನಾಲ್ಕರಲ್ಲಿ ತಾನು ಮೊದಲಿಗನಂದು ದಿನೇಶನಿಗೆ ಮನಸಾರೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಈ ದಿನ ತಾನು ಬಿಲ್ ಕಟ್ಟಬೇಕಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಗೇಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ನಂತರ ಸಂತೋಷ್ ಬಂದ. ಸಂತೋಷ್ ನಗರದ ದೊಡ್ಡ ಬಿಲ್ಡರ್ ಆಗಿದ್ದರು. ಅವರ ವಯಸ್ಸಿಗೆ, ಅವರು ಈಗ ವಯಸ್ಸಾದ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈಗ, ಇಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡುತ್ತ ತಮ್ಮ ಇತರ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತೊಡಗಿದರು.

ಮೂರನೇ ಗೆಳೆಯ ಮನೀಶ್ ಕೂಡ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ. ಅವನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದಾಗ, ಮನೀಷ್ ಈಗ ಉದ್ಯಮಿ ಎಂಬುದು ಇಬ್ಬರಿಗೂ ತಿಳಿಯಿತು. ಪ್ರವೀಣ್ ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾನೆ ಎಂದು ಆ ಮೂವರು ಗೆಳೆಯರು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆಗ, ಶ್ರೀ ಕಾಳು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಪ್ರವೀಣ್ ಸರ್ ಅವರಿಂದ ಒಂದು ಸಂದೇಶ ಬಂದಿದೆ, ಅವರು ತಿಂಡಿಗಳೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕೂಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಮೂವರೂ ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಭೇಟಿಯಾಗಿದ್ದರು. ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ನಗುತ್ತಾ ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಿಷಿಪಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು. ತುಂಬ ಸಮಯವಾದರೂ ಪ್ರವೀಣ್ ರವರು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಕಾಳು, "ಪ್ರವೀಣ್ ಸರ್ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದೇಶ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. "ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯ ಮೂರೂ ಮನುಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಿಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿ, ಊಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ವಿನಂತಿಸಿದ್ದಾರೆ." ಫುಡ್ ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದು, ತಿಂದು ಮುಗಿಸಿದರೂ ಪ್ರವೀಣ್ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಮೂವರು ಬಿಲ್ ಕೇಳಿದಾಗ ಆನ್‌ಲೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಿಲ್ ಪಾವತಿ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕಾಳುರವರು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇವರಿಗೆ ಅತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಯುವಕ ಕಾರಿನಿಂದ ಇಳಿದು ಭಾರವಾದ ಹೃದಯದಿಂದ ಆಗಮಿಸಿದರು. ಹೋಟೆಲ್‌ನಿಂದ ಹೊರಡಲು ತಯಾರಾದ ಆ ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಸಂಪರ್ಕಿಸಿದರು. ಆ. ಮೂವರಿಗೂ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿಂದ ಕಣ್ಣು ತೆಗೆಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಯುವಕ, "ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ಮಗ ರವಿ. ನನ್ನ ತಂದೆಯ ಹೆಸರು ಪ್ರವೀಣ್, ಇಂದಿನ ನಿಮ್ಮ ಗೆಟ್ ಟುಗೆದರ್ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅವರು ಈ ದಿನಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ, ನನ್ನ ದುರ್ಯವ! ತೀವ್ರ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ಅವರು ಕಳೆದ ತಿಂಗಳು ನಿಧನರಾದರು ...

ಇಂದು ನಾನು ಬೇಗ ಬಂದಿದ್ದರೆ ನಿಮಗೆಲ್ಲ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಡವಾಗಿ ನನಗೆ ಬರಲು ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. 'ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ' ನಾನು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲ'. ಎಂಬ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದರೆ ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ನಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಭೇಟಿಯಾದ ಮಿಷಿಯನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ... ಅದು ನನಗೆ

ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲ. ಸದಾಕಾಲ ಋಷಿಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂಬುದೇ ನನ್ನ ಆಸೆ." ಎಂದು ಅಪ್ಪ ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಅದಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಡವಾಗಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಆದೇಶಿಸಿದ್ದರು. "ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿ, ಗೌರವದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೋ" ಎಂದೂ ನನಗೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದ್ದರು.". ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತ, ರವಿ ಹರ್ಷಾಶುಗಳೊಂದಿಗೆ ತನ್ನೆರಡೂ ಬಾಹುಗಳನ್ನು ಅಗಲಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಆಲಂಗಿಸಲು ಮುಂದಾದನು. ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನವರೆಲ್ಲರೂ ಈ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ಕುತೂಹಲದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರಿಗೆ 'ಈ ಯುವಕನನ್ನು ಎಲ್ಲೋ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದು ಅನಿಸತೊಡಗಿತ್ತು.

ಆಗ ರವಿಯವರೇ ಅವರ ಸಂಶಯ ನಿವಾರಣೆಗೆ ಮುಂದಾದರು. 'ನನ್ನ ತಂದೆ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರು. ಕಲೆಕ್ಟರ್ ಆಗಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನನಗೆ ನೀಡಿದರು. ಇಂದು ನಾನು ಈ ನಗರದ. ಡಿ.ಸಿ. ಆಗಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಎಲ್ಲರೂ ಇನ್ನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತರಾದರು, "ಇನ್ನು ಮುಂದೆ, ಇದು ನಲವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಆಗಬಾರದು. ಬದಲಿಗೆ, ನಾವು ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳು ಇದೇ ಹೋಟೆಲ್ ನಲ್ಲಿ ಭೇಟಿಯಾಗೋಣ. ಆಗಲ್ಲ ಪ್ರತಿ ಬಾರಿಯೂ ನನ್ನ ಕಡೆಯಿಂದ ಹಿರಿಯರೂ, ನನ್ನ ಅಪ್ಪನ ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಆಗಿದ್ದ ತಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಪ್ರೀತಿ, ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ವಕ ಒಂದು ಗ್ರ್ಯಾಂಡ್ ಪಾರ್ಟಿ ಇರುತ್ತದೆ....ದಯವಿಟ್ಟು ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪದೇ ಭಾಗಿಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡರು. ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರನ್ನು ಆಗಾಗ ಭೇಟಿಯಾಗುತ್ತಿರಿ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಬೇಡಿ. ಯಾವಾಗ ಬೇರ್ಪಡುವ ಸಮಯ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲ

ಬದುಕಿನ ಪಯಣ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣದಂತೆ. ಯಾರದ್ದೋ ಸ್ನೇಷನ್ ಬಂದಾಗ, ಆ ಕ್ಷಣವೇ ಅವರು ಡ್ರಾಪ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ಮನುಷ್ಯರು ನೆನಪುಗಳು ಮಾತ್ರ ಉಳಿಯುತ್ತವೆ! ಕುಟುಂಬದೊಂದಿಗೆ ಇರಿ, ಅನುಭವಿಸಿ!

ವಿಶೇಷ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರರನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳೆಂಬ ಮರವು ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬ ನೀರಿನಿಂದ ಪೋಷಿಸಲ್ಪಡಲಿ. ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಭೇಟಿಯಾಗಲು ನಾವು ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ.

ಆತ್ಮೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರೇ, ನೀವು ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಓದಿದಾಗ, ಯಾರಾದರೂ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರ ನೆನಪು ಆದರೆ, ತಕ್ಷಣ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಎರಡು ನಿಮಿಷ ಮಾತನಾಡಿ. ಇಂದು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಶ್ಯವಿರುವ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಲಭ್ಯವಿವೆ.

"ನಾವು... ನಮ್ಮ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರಿಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಜನರಿಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಆಪ್ತರಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಮೀಸಲಿಡಲೇಬೇಕು ಮತ್ತು ಜೀವನದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಆನಂದದಿಂದ ಆಸ್ವಾದಿಸಬೇಕು."

(ವಾಟ್ಸಪ್ ಕೃಪೆ)

ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಸಲ್ಲುವ ಅವಲಕ್ಕಿ

● ಸುಚಿತ್ರ ಹೆಗಡೆ

ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡದ ನನ್ನೂರು ಬಿಟ್ಟು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಮಿಸ್ಸಾಡುವ ತಿಂಡಿಗಳದು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯಾದಿಯೇ ಆಗಿದೆ. ಲೈಟಾದ ಚಾದೊಂದಿಗಿನ ಸಂಬಾರವಲಕ್ಕಿ, ಊಟಕ್ಕೆ ತುಂಬಾ ಲೇಟಾದಾಗ ತಿನ್ನುವ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮೊಸರು, ಗಾಡಿಯಂಗಡಿಯ ಮಿಸ್ಸೆಲ್ ಬಾಜಿ, ಕಾಲೇಜು ಕ್ಯಾಂಟೀನಿನ ಅನಭಿಷಿಕ್ತ ದೊರೆ ಬಾಳೆಹಣ್ಣಿನ ಬನ್ನ ಮತ್ತು ಅದರಷ್ಟೇ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ, ಚೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಕೂರ್ಮ, ಹಲಸಿನ ಎಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುವ ಇಡ್ಲಿ/ಕಡುಬು ಜೊತೆಗೆ ಕೆಂಪು ಚಟ್ನಿ, ರಸಾಯನ, ಗೋಕರ್ಣದ ಕೆಂಪು ಹರಿವೆಯ ಸಾಸಿವೆ, ಬಿಳಿಯ ಬೆಂಡೆಕಾಯಿ ಪಲ್ಯ, ಹಂದಿಗೋಣಿನ ಸಣ್ಣ ಉಳ್ಳಾಗಡ್ಡೆಯ ಬಜೆ, ಕುಮಟಾದ ಸುಭಾಷ ಹೊಟಿಲಿನ ಪೂರಿ ಭಾಜಿ.. ಹೀಗೆ ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ರಷ್ಯಾ-ಯುಕ್ರೇನ್ ಯುದ್ಧದಂತೆ ಮುಗಿಯುವ ಲಕ್ಷಣಗಳೇ ಇಲ್ಲ.

ಊರಿನ ತಿಂಡಿಗಳ ನೆನಪಾಗುವದಕ್ಕೂ ಅವಲಕ್ಕಿಗೂ ಯಾವ ನಂಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಅದು ಕಣ್ಣಿಗೂ ಮೊಬೈಲಿಗೂ ಇರುವ ಅವಿನಾದ್ಯತ ಸಂಬಂಧ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ನಮ್ಮ ಅತಿಥಿ ಸತ್ಕಾರ ಸವಿದ ಇತಿಹಾಸಕಾರರೆಲ್ಲ ಕೃಷ್ಣನ ಮಿತ್ರ ಸುದಾಮನ ಮೂಲ ಇದೇ ಎಂದು ಯಾವ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಲ್ಲದೇ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮೂರಿನ ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ತಿಂಡಿಗಳು ಅವಲಕ್ಕಿಯದೇ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಿಂಡಿ, ಆಸರಿ ಎಂದರೆ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ವಿವಿಧ ರೂಪಗಳು ಅಂತಲೇ ಅರ್ಥ. ಯಾವುದೇ ಮನೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅವಲಕ್ಕಿ ಕಲಸಿ ಚಾ ಮಾಡೋದೇ ನಮ್ಮ ಧರ್ಮ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಕಾಯಿ, ಬೆಲ್ಲ, ಹಲಸು, ಬಾಳೆ, ಮಾವು, ಸೂಜಿ ಮೆಣಸು, ಕೆಲವು ಸ್ಥಳೀಯ ತರಕಾರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವಲಕ್ಕಿ ಇಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ನಾವು ಸದಾ ಸುಖಿಗಳು. ನಮ್ಮ ಅಡಿಗೆ, ಹೊಸರುಚಿಗಳು ಯಾವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೂ ಇದರಲ್ಲೇ ಗಿರಕಿ ಹಾಕುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ 'ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಬೆಳೆದದ್ದೇ ತಿನ್ನಿ.. ಋತುಮಾನಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತಿನ್ನಿ' ಎಂದೆಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಆಹಾರ ತಜ್ಞರು ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನೋಡೇ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದು ಎಂದು ನನ್ನ ಗುಮಾನಿ.

ದೇವನೊಬ್ಬ ನಾಮ ಹಲವು ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮೂರಲ್ಲಿ ತಿನ್ನುವ ಕಾಲ ಮತ್ತು ಮೂಡುಗಳಿಗನುಗುಣವಾಗಿ ಅದೇ ಅವಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ನಾನಾ ವಿಧದ ತಿಂಡಿಗಳು ತಯಾರಾಗುತ್ತವೆ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ದೇವರ ಪೂಜೆ ಅಥವಾ ವಿಶೇಷವಿದ್ದಾಗ ಬೆಳಗಿನಿಂದಲೇ ಅವಲಕ್ಕಿ ಸೇವೆ ಶುರುವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾರಿನಪುಡಿ, ಹುಳಿಪುಡಿಗಿಂತ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಸಾಲೆ ಪುಡಿಯೇ ಹೆಚ್ಚು ಜನಪ್ರಿಯ. ಇದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲೇ ತಯಾರಿಸಿಯೋ ಅಥವಾ ಪೇಟೆಯಿಂದ ತಂದೋ ಸದಾ ಸ್ವಾಕ್ ಮಾಡಿರಲೇ ಬೇಕು. ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾಡುವದಾದರೆ ಅದರ ಚೊತೆಯಾಗಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಇರಬೇಕು. ಆ ಅವಲಕ್ಕಿ ತುಸುವೇ ಮಸಾಲೆ ಪುಡಿ, ಬೆಲ್ಲ ಮತ್ತು ಕಾಯಿತುರಿ ಹಾಕಿ ಕಲಸಿದ, ಮೆದು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಮೌನರಾಗಕ್ಕೆ ತಾಳ ಹಾಕುವ

ಕ್ರಂಚೇ ಅವಲಕ್ಕಿ.

ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ ತುಂಬ ಲೇಟಾಗುವದೆಂಬ ಭಯದಲ್ಲಿ ಬೇಗ ಹಸಿವಾಗದಂತೆ ತಡೆಯುವ ಗುರಾಣಿ ಅಂದರೆ ಮೊಸರವಲಕ್ಕಿ. ಸ್ವಲ್ಪ ದಷ್ಟದ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತೊಳೆದು ನೆನೆಸಿ ಮೆತ್ತಗಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಮೊಸರು ಬೆರಸಿ ಉಪ್ಪಿನಕಾಯಿಯೊಂದಿಗೆ ತಿಂದುಬಿಟ್ಟರೆ ಪರಮ ರುಚಿಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ದಿನ ಹಸಿವಾಗುವದೂ ಇಲ್ಲ. ನೆನೆದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಒಂಥರಾ ಸಂಜಿನಂತೆ ಎಷ್ಟು ಮೊಸರಿದ್ದರೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಮೊಸರು ಮಜ್ಜೆಗೆಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಂಬ್ಬಿ ಎಂದೇ ಹೇಳುವ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಬೀಜ ಮತ್ತು ಸೂಜಿ ಮೆಣಸು ಹಾಕಿದ ತಂಬುಳಿಯೂ ಆಗಿ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಮೆತ್ತನೆಯ ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ ಚುರುಕು ಮುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವಿಶೇಷ ಅತಿಥಿಗಳ ಆಗಮನವಾದಾಗ ಒಗ್ಗರಣೆ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆ. ಶೇಂಗಾಬೀಜ, ಕರಿಬೇವು, ಧನಿಯಾ, ಸೋಂಪು, ಇಂಗು, ಸಾಸಿವೆ, ಅರಿಶಿನ ಮತ್ತು ಒಣಮೆಣಸಿನಕಾಯಿ ಹಾಕಿ ಕೊಬ್ಬರಿ ಎಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಹದವಾಗಿ ಹುರಿದು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಕಾಯಿತುರಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸಕ್ಕರೆ ಹಾಕಿ ಈ ಗರಿಗರಿಯಾದ ಒಗ್ಗರಣೆಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನುರಿದು ತೆಳು ಅವಲಕ್ಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಕಲಸಿದರೆ ಆಹಾರು ರುಚಿಯೇ ರುಚಿ. ಜೊತೆಗೆ ಚಾನೀರಿನ ಸಾಫ್. ಇನ್ನು ಸಂಜೆಯ ಚಹಾ ಜೊತೆಗೆ ಏನಾದರೂ ಕುರುಕಲು ಬೇಕೆಂದಾಗ ಡಬ್ಬದಲಿ ಸದಾ ಸಿದ್ಧವಿರುವ ಹುರಿದ ಅವಲಕ್ಕಿ. ಶೇಂಗಾ, ಪುಠಾಣಿ, ಕೊಬ್ಬರಿ ಚೂರು, ಸೀಳಿದ ಹಸಿಮೆಣಸು, ಇಂಗು,ಕರಿಬೇವು, ಅರಿಶಿನ ಮತ್ತು ಉಪ್ಪು ಹಾಕಿ ಘೆಮ್ಮೆನ್ನುವಂತೆ ಹುರಿದು, ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ಒಣಗಿಸಿ ಅಥವಾ ಸಣ್ಣ ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಗರಿಗರಿಯಾಗುವಂತೆ ಹುರಿದು ಬೆರೆಸಿ ಗಾಳಿಯಾಡದ ಡಬ್ಬ ತುಂಬಿಬಿಟ್ಟರೆ ಬಾಯಾಡಲು ರೆಡಿ.

ನಮ್ಮ ಕಡೆಯ ಏಕೈಕ ಚಾಟ್... ಅದೂ ಕೂಡ ಅವಲಕ್ಕಿಯದೇ ಎಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ಮಿಸ್ಸೆಲ್ ಭಾಜಿ. ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮುಂಬೈನವರು ಭೇಲ್ವುರಿಗೆ ಭೇಳ್ ಅಂದಂತೆ ನಾವೂ ಕರೆಯುವದೂ ಓನ್ನಿ ಮಿಸ್ಸೆಲ್. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಿಂದು ಬೇಜಾರಾದಾಗ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗಿ ಭಟ್ಟರ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಶಾನ್ಬಾಗರ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಮಸಾಲೆ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಬಿಳಿ ಬಟಾಣಿಯ ಭಾಜಿ, ಆಮೇಲೆ ಈರುಳ್ಳಿ, ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪು ಮತ್ತು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ನೈಲಾನ್ ಸೇವು ಅಥವಾ ಮಿಕ್ಸರ್. ಸಿಹಿ, ಖಾರ ಮತ್ತು ಹುಳಿ ಎಲ್ಲ ಹದವಾಗಿ ಮಿಸ್ಸೆಲ್ ಆಗಿ ಒಂದು ಅದ್ಭುತ ರುಚಿ ಕೊಡುತ್ತದೆ.

ಸಿಹಿ ತಿನ್ನುವ ಮನಸಾದರೆ ಅವಲಕ್ಕಿ, ಕಾಯಿತುರಿ ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕವಾದ ಮನೋಹರ, ಅವಲಕ್ಕಿ ಉಂಡೆ, ಸಿಹಿ ಅವಲಕ್ಕಿ, ಅವಲಕ್ಕಿ ಪಾಯಸ ಬೇಕಾ..ಸಾಕಾ..? ಉಪವಾಸ, ವ್ರತಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ ಯಾವ ನಿಷೇಧವೂ ಇಲ್ಲ. ಕೃಷ್ಣ ಜನ್ಮಾಷ್ಟಮಿಯಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಅವಲಕ್ಕಿ ಪ್ರಸಾದರೂಪದಲ್ಲಿ ದರ್ಶನ ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಏನಾದರೂ ಹುಷಾರು ತಪ್ಪಿತೇ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ಹಾಲುಗಂಜಿ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಿನ್ನದೇ ಇರಲಾರೆವು.

ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ನಮ್ಮಮ್ಮ ಹೇಳುವಂತೆ ಪ್ರತಿ ಮನೆಯಲ್ಲೂ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚಿಗೆ

ಸಾಲುವಷ್ಟು ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಬೆಳೆದ ಭತ್ತವನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳ ಕಾಲ ನೆನೆಸಿ, ಆರಿಸಿ, ಹದವಾಗಿ ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಒನಕೆಯಲ್ಲಿ ಕುಟ್ಟಿ ಕೆಂಪನೆಯ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಯಾರಿಸಿ ಸಂಗ್ರಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ. ಆ ಸಾವಯವ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ರುಚಿ ಈಗಿನ ಪೇಟೆಯ ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಲೇ ತಿನ್ನುವುದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ದಪ್ಪವಲಕ್ಕಿ, ಮಧ್ಯಮ ಅವಲಕ್ಕಿ, ತೆಳು ಅವಲಕ್ಕಿ, ಕೆಂಪವಲಕ್ಕಿ, ನೈಲಾನ್ ಅವಲಕ್ಕಿ ಅವಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟೊಂದು ವಿಧ. ಪ್ರತಿ ತಿನಿಸಿಗೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಹೊಂದುವ ಅವಲಕ್ಕಿಯೇ ಬೇಕು.

ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕನ್ನಡಿಗರ ಅವಲಕ್ಕಿ ವೈವಿಧ್ಯವೂ ಬೆರಗಾಗುವಂತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಾದ್ಯಂತ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ದರ್ಬಾರು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಉತ್ತರ ಕರ್ನಾಟಕದ ಕುರುಕುರು ಅವಲಕ್ಕಿ, ಕಚ್ಚಾ ಅವಲಕ್ಕಿ, ಚೂಡಾ, ತುಳುವರ ಬಜಿಲ್, ಉಡುಪಿಯ ಉಪ್ಪರಿ, ಹಳೆ ಮೈಸೂರು ಭಾಗದ ಗೊಜ್ಜವಲಕ್ಕಿ, ಕುಟ್ಟವಲಕ್ಕಿ, ಅವಲಕ್ಕಿ ಬಾತ್, ಅವಲಕ್ಕಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಹೀಗೆ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ವಿವಿಧ ತಿನಿಸುಗಳು ಇದ್ದೇ ಇವೆ.

ನಮ್ಮದೇ ತರಹದ ಸುಧಾಮನ ವಂಶಸ್ಥರು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ, ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶ ಮತ್ತು ಬಿಹಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತುಂಬ ಖುಷಿಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಮರಾಠರ ಅತಿ ಜನಪ್ರಿಯವಾದ ನಾಶ್ತಾ ಕಾಂದಾ ಪೋಹೆ ಮತ್ತು ಬಟಾಟಾ ಪೋಹೆ. ಈ ಪೋಹಾ ತುಸು ಸಿಹಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಚಿವ್ವಾ ಎನ್ನುವ ಹುರಿದ ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನಂತೂ ಹಬ್ಬಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡೇ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದಡ್ಡೆ ಪೋಹಾ ಎನ್ನುವ ಕಲೆಸಿದ ಅವಲಕ್ಕಿಯೂ ಇದೆ.

ಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂದೋರಿನಲ್ಲಿ ಸಿಗುವ ಸೋಂಪುಕಾಳಿನ ಸ್ವಾದದ ಪೋಹಾ, ಇಂದೋರಿ ಪೋಹಾ ಎಂದೇ ಹೆಸರಾಗಿದೆ. ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ರಸ್ತೆಯ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲೂ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ಹಳದಿ ಬೆಟ್ಟಗಳು ಮೇಲೆ ಕೊತ್ತಂಬರಿ ಸೊಪ್ಪಿನ ಹಸಿರು ಹಿವವನ್ನು ಹೊದ್ದು ನಿಂತಿರುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಜಿಲೇಬಿಯ ಹೊನ್ನ ಗೋಪುರಗಳು! ನನಗಂತೂ ತವರಿಗೆ ಬಂದ ಖುಷಿ ಕೊಟ್ಟಿತು. ಬಿಹಾರಿಗಳು ಅವಲಕ್ಕಿಗೆ ಚೂರಾ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಚೂರಾ ಮಟರ್ ಎನ್ನುವ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ದಹಿ ಚೂರಾ ಎಂದು ಅವಲಕ್ಕಿಯನ್ನು ಎಮ್ಮೆಯ ಗಟ್ಟಿ ಮೊಸರು ಮತ್ತು ಬೆಲ್ಲದೊಂದಿಗೆ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಯಾಗಿ ಸೇವಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನುಳಿದ ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು, ಆಂಧ್ರ, ಓಡಿಶಾ ಮೊದಲಾದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಅವಲಕ್ಕಿಯಿಂದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ತಿನಿಸುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಗಳಾದ ಇಡ್ಲಿ, ದೋಸೆ, ಪರಾಠಾ, ಉಪ್ಪಿಟ್ಟುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅವಲಕ್ಕಿಯೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಅಭಿಮಾನಿ ಬಳಗವನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅಂದಹಾಗೆ ಈ ಅವಲಕ್ಕಿ ನಾವಂದುಕೊಂಡಂತೆ ಸರಳವೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಇದು ಸಾಧುಂಗೆ ಸಾಧು, ಮಾಧುರ್ಯಂಗೆ ಮಾಧುರ್ಯನ್ದೋ ಸೈ, ಇಡ್ಲಿಗಳ ಜೊತೆ ಸೇರಿ ಅವು ಹೂವಿನಂತೆ ಮೃದುವಾಗಲು ಸಹಕರಿಸುವ ಅವಲಕ್ಕಿ, ಪಕೋಡಾ, ಕಟ್ಟಿಟ್ಟುಗಳ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಗರಿಗರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. 'ವಜ್ರಾದಪಿ ಕಠೋರಾನಿ, ಮೃದೂನಿ ಕುಸುಮಾದಪಿ' ಅನ್ನುವ ಅಪರೂಪದ ಗುಣವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಲೇ ಗಾಡಿಯಂಗಡಿಯಿಂದ ಪಂಚತಾರಾ ಹೋಟೆಲ್

ಗಳ ವರೆಗೂ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ವಿರಾಟ್ ರೂಪ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಅವಲಕ್ಕಿ ಬರಿಯ ಬಡವರ ತಿಂಡಿ ಎಂದು ಮೂಗಲೆಯುವ ಕಾಲವೊಂದಿತ್ತು. ಈಗ ರುಜುತಾ ದಿವೇಕರ್ ಅಂತಹ ಅಂತರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನ್ಯತೆ ಪಡೆದ ಆಹಾರ ತಜ್ಞ ಅವಲಕ್ಕಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿ ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಎಮ್ ಟಿ ಆರ್ ನವರು ನಮ್ಮಂತ ಅವಲಕ್ಕಿ ಪ್ರಿಯರಿಗಾಗಿ ತಕ್ಷಣ ತಯಾರಿಸಬಹುದಾದ ಪೋಹಾ ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಸಿನೀರು ಹಾಕಿ ಆರು ನಿಮಿಷ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟರೆ ರುಚಿಯಾದ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಿನ್ನಲು ಸಿದ್ಧ. ನಮ್ಮ ಆಹಾರ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಿಗದ ಕಡೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಈ ದಿಡೀರ್ ಅವಲಕ್ಕಿ ಮಾಡಿ ತಿಂದು ತಿನ್ನಿಸಿ ಸಂತುಷ್ಟಳಾಗಿದ್ದೇನೆ.

ಅವಲಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ವಿಟಮಿನ್ ಬಿ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್, ನಿಯಾಸಿನ್, ನಾರಿನಂಶ ಮತ್ತು ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಂಶಗಳೂ ಹೇರಳವಾಗಿದ್ದು, ಜಂಕ್ ಆಹಾರಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಆರೋಗ್ಯಕರ. ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಬೋ ಹೈಡ್ರೇಟುಗಳಿಂದ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರುವ ಅವಲಕ್ಕಿ ಗ್ಲುಟನ್ ಫ್ರೀ ಕೂಡ. ದಿನವೂ ಅವಲಕ್ಕಿ ತಿನ್ನುವವರಿಗೆ ಕಬ್ಬಿಣದಂಶದ ಕೊರತೆ ಎಂದೂ ಕಾಡದು ಮತ್ತು ತೂಕ ಇಳಿಸಲೂ ಸಹಕಾರಿ. ದುಬಾರಿ ಬೆಲೆ ತೆತ್ತು ಪೀಜ್ಜಾ, ಬರ್ಗರ್ ಮೊದಲಾದ ಹೈ ಕ್ಯಾಲೋರಿ ಇರುವ ಆಹಾರದ ಬದಲು ಇಂಥ ದೇಸಿ ತಿನ್ನಿಸು ರುಚಿಕರ ಮತ್ತು ದೇಹಕ್ಕೂ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲವೇ?

ಅದಕ್ಕೇ ಇರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಸಿನೆಮಾ ತಾರೆಯರಾದ ದೀಪಿಕಾ, ಆಲಿಯಾ, ಕರೀನಾ, ಮಲೈಕಾ, ಜಾಕೆಲಿನ್ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಗಿನ ತಿಂಡಿಯ ಯಾದಿಯಲ್ಲಿ ಪೋಹಾಕ್ಕೆ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರ ಸುಂದರ, ಸಪೂರವಾದ ಮೈಕಟ್ಟಿಗೆ ಅವಲಕ್ಕಿಯೇ ಕಾರಣವಿರಬಹುದೇ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ ಇವರೆಲ್ಲ ಲಕ್ಸ್ ನ ಬದಲು 'ಪೋಹಾ ಈಸ್ ದ ಸೀಕ್ರೆಟ್ ಆಫ್ ಮೈ ಬ್ಯೂಟಿ' ಅನ್ನುವ ದಿನ ದೂರವಿಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿರಿ.

ನಮ್ಮ ಗಾಡಿಯಂಗಡಗಳಲ್ಲಿ ಮಸಾಲಾ ಪುರಿ, ದಹೀ ಪುರಿ, ಪಾಪ್ಪಿ ಚಾಟ್ ಗಳಂತೆ ಮಸಾಲ ಅವಲಕ್ಕಿ, ದಹೀ ಪೋಹಾ, ಆಲೂ ಪೋಹಾ ಚಾಟ್, ಪೋಹಾ ಭಾಜಿ ಎಂದೆಲ್ಲ ಸಿಗುವ ಹಾಗಿದ್ದರೆ ರೆ, ಸ್ವಿಗ್ಗೀ, ರೋಮಾಟೋಗಳಂತಹ ಆ್ಯಪ್ ಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಸಿಕ್ ಪೋಹಾ, ಪೋಹಾ ಡಿಲ್ಚೆಟ್, ಪೀಜ್ಜಾ ವಿತ್ ಎಕ್ವಾ ಚೀಸ್ ಇದ್ದ ಹಾಗೇ ಪೋಹಾ ವಿತ್ ಎಕ್ವಾ ಕಾಯಿತುರಿ ಸಿಗುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವಲಕ್ಕಿಯ ಹೆಸರು 'ಅವ' ಇಲ್ಲದೇ ಬರಿಯ 'ಲಕ್ಕೀ' ಯಾಗಿದ್ದರೆ ಇದೆಲ್ಲ ಸಾಧ್ಯವಿತ್ತೋ ಏನೋ ಮನಸ್ಸು ಮರ್ಕಟವಾದಷ್ಟೂ ಹೃದಯ ಖುಷ್.

ಬೀಚಿ ಉವಾಚ

ಪರದೇಶ ನೋಡಲು ಬಹಳಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು
ಯಾರು ಕೊಡುವವರು ? ತಂದೆ ಯಾ ಹೆಂಡತಿಯ ತಂದೆ ?

ಪರದೇಶ ನೋಡಲು ಸರಕಾರ, ಅವರಿವರ ಸಹಾಯ ಬೇಕು
ಪರಲೋಕ ನೋಡಲು, ಡಾಕ್ಟರೊಬ್ಬನೇ ಸಾಕು ಹೌದಲ್ಲೋ ತಿಂಮ

ಬೆಳಗ್ಗೆ ಏಳುತ್ತಿದ್ದಹಾಗೇ ನೀರಜ 'ರೀ..., ರೀ...' ಎಂದು ಮಾಮೂಲಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾಗಿಯೇ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದುದು ವಿಶ್ವನಾಥನ ಕಿವಿಗೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿತು. ಇದೇನು? ನೀರಜ ಹೀಗೆ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ; ಅರಚುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂದರೂ ಸರಿಹೋದೀತು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೆಲುವಾಗಿ ದೇವರ ನಾಮ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಎನ್ನುವ ನೀರಜ ಇಂದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಲಗುಬಗನೆ ವಿಶ್ವ ಅವಳ ಮುಂದೆ ಹಾಜರಾದ. ವಿಶ್ವನಾಥ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ನಿಧಾನ. ಇಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ನೀರಜಳ ಕೂಗಿಗೆ ಹೌಹಾರಿ, ಹಾರಿಬಂದನೆಂದೇ ಲೆಕ್ಕ ನೋಡಿದ್ದೆ..., ನೀರಜ ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ! ಇದು ಬಲು ಅಪರೂಪದ ದೃಶ್ಯ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬಿಡಿಸಿ ನೋಡುವುದೂ ಅಪರೂಪ ಎನ್ನುವುದು ನೀರಜಳ ಬಲವಾದ ನಂಬಿಕೆ. ಯಾವುದೋ ರಾಜಕೀಯ, ಕೊಲೆ, ಸುಲಿಗೆ, ವಂಚನೆ, ಅಪಘಾತ, ಸಿನಿಮಾದವರ ನಾಲ್ಕಾರು ಮದುವೆಗಳ ವಿಚಿತ್ರಗಳು, ಭೂಕಂಪ, ಪ್ರವಾಹ, ಸುಳ್ಳು ಸುದ್ದಿಗಳು ಹೀಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಸುದ್ದಿಗಳ ಸರಮಾಲೆಯನ್ನೇ ತೆಗೆದಿರಿಸುವ ಸುದ್ದಿಗಳೆಂದರೆ ನೀರಜಳಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೇಸರ, ಜಿಗುಪ್ಸೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಅವಳು ಪೇಪರ್ ಮುಟ್ಟುವ ಗೊಡವೆಗೇ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಇದೇನು? ಇಂದೇನು? ಎಂದು ಗರಬಡಿದವನಂತೆ ನಿಂತ ವಿಶ್ವ. ಸಂತೋಷದ ಗೋಪುರದ ತುತ್ತತುದಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನೀರಜ

'ರೀ..., ಸಾಲು ಮರದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ 111 ವರ್ಷ, ಪರಿಸರ ರಾಯಭಾರಿ ಬಿರುದು ಸಂದಿದೆ. ಖುದ್ದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೈಗೆ ಕಡಗ ತೊಡಿಸಿ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಪರಿಸರ ರಕ್ಷಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ಸಚಿವ ಸ್ಥಾನ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿ! ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತಾಯ್ತು.' ಎಂದು ಬಡಬಡಿಸಿದಳು. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಕಾಫಿ ಕುಡಿಯದೇ ತನ್ನ ರಥ ಸಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದೇ ಹೇಳುವ ನೀರಜ ಹಾಲು ಕುಡಿದಂತಾಯ್ತು ಎಂದದ್ದು ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯ್ತು. ನಿನ್ನೆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಟಿವಿಯಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ್ದ ವಿಶ್ವನಿಗೆ ಈ ಸುದ್ದಿ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀರಜನ ಬಾಯಿಂದ ಕೇಳಿದ್ದು ಹೊಸದಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಸಂಭ್ರಮಿಸಿದ್ದು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು. ಮನೆಯ ಅಂಗಳದ ತುಳಸಿ ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಹೊಸ ಎಲೆಗಳು ಬಂದರೂ ನೀರಜಳಿಗೆ ಖುಷಿ. ಪ್ರಕೃತಿ ಪ್ರೇಮ ಅವಳಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಂದಿತ್ತು. ಗಿಡ ಚಿಗುರಿದರೆ ನಗುತ್ತಾಳೆ; ಎಲೆ ಒಣಗಿದರೆ ಅವಳೂ ಮುದುರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇಂದು ಪೇಪರ್ ಪುಣ್ಯಮಾಡಿತ್ತು ಎಂದು ವಿಶ್ವನೂ ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಕ್ಕು ಹಗುರಾದ.

ಹೌದು; ಹದಿಹರೆಯದ ಯುವಜನತೆ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿಯೂ ಬದುಕಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯ ಹಾಡಿರುವ ಸುದ್ದಿಗಳೂ ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿರುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಮಾಯಕ ಹಳ್ಳಿಹೆಂಗಸು, ತಾನು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಯೋಚಿಸಿದೆ, ತನ್ನ ಪಾಡಿಗೆ ತಾನು ಮರಗಳನ್ನೂ ಬೆಳಸಿ, ಅವುಗಳ ಜೊತೆ ತಾನೂ ಬೆಳೆದು ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು,

ಅದನ್ನು ಗುರುತಿಸಿ ಹೊಗಳಿಕೆಗೆ, ಬಿರುದುಗಳಿಗೆ, ಪಾರಿತೋಷಕಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರಳಾಗುತ್ತಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸುದ್ದಿಯೇ. ಅವರವರ ಆಯಸ್ಸು ಅವರವರಿಗೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ವಿಶ್ವನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಳಿದರೂ, ತಿಮ್ಮಕ್ಕನಂತಹ ಮುಗ್ಧೆಯ ಜೀವನ ಪ್ರೀತಿಗೆ, ಆಕೆಯ ಸಾಧನೆಗಳಿಗೆ ತಲೆಬಾಗದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ?

‘ಇಂತಹವರನ್ನು ನೋಡಿ ಕಲಿಯಬೇಕು. ಇತ್ತೀಚಿಗಂತೂ ವ್ಯಾಯಾಮದ ಗೀಳು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಂಟಿದೆ. ಪ್ರಾಯದ ಹುಡುಗ-ಹುಡುಗಿಯರಿಂದ ವಯಸ್ಸಾದ ಮುದುಕ-ಮುದುಕಿಯರಿಗೂ ವ್ಯಾಯಾಮದ್ದೇ ಚಿಂತೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಕೂಡಲೆ ವಾಕಿಂಗ್; ಇದು ವಯಸ್ಕರಿಗೆ. ಯುವಜನತೆಗೆ ಜಾಗಿಂಗ್. ದುಡ್ಡು-ಸಮಯ ಇದ್ದವರು ಜಿಮ್. ಇಲ್ಲವೇ ಮನೆಯ ಟಿವಿ ಚಾಲನೆ ಮಾಡಿ ಕುಣಿದು-ಜಿಗಿದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಇದ್ದದ್ದೇ. ಅಲ್ಲವೇ?’ ಎಂದು ನೀರಜ ತನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದಳು. ಇಂದು ಅವಳ ಉತ್ಸಾಹ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದಳು.

‘ಅದರಿ ನೀರಜ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿ. ಕೂತು ಸಮಯ ಕಳೆದು ದೇಹಕ್ಕೆ ಯಾವೊಂದು ಚೂರೂ ಆಯಾಸವಾಗದಂತೆ ಬಗೆಬಗೆಯ ಉಪಚಾರ ಮಾಡ್ತಾ ದಿನಪೂರ್ತಿ ಕಳೆದೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ?’

‘ಅದೂ ನಿಜ ಅನ್ನಿ. ಆದ್ರೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೊಲಗದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದುಡಿಯಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತಾ? ನಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಿದ್ದ ನೀರು ಬರೋವಾಗ ಬಾವಿ ತೋಡಿ, ನೀರು ಸೇದಕ್ಕಾಗುತ್ತಾ? ಅವರವರ ಕಾಯಕ ಅವರಿಗೆ.’

‘ಆದ್ರೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನವು ‘ಫಿಟ್ನೆಸ್’ ಅತಿರೇಕ ನೋಡಿ ವಯಸ್ಸಾದವು ‘ಇದೆಂಥ ಕಾಲ ಬಂತು’ ಅಂತ ಮೂಗುಮುರಿಯೋದು, ಮುಸಿ ನಗೋದು ಕಂಡಿಲ್ಲಾ ನೀರಜ?’

‘ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲಾರೀ. ಈ ಪೇಪರ್ ನೋಡಿ. ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಸಂಜೇವರ್ಗೂ ನೋಡಿದರೂ ಮುಗಿಯದಷ್ಟು ಜಾಹಿರಾತುಗಳು. ಆರೋಗ್ಯ ಆಹಾರಗಳು, ಪಾನೀಯಗಳು, ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು, ಯೋಗಾಸನಗಳು ಒಂದೇ ಎರಡೇ? ದೇಶ, ವಿದೇಶಗಳ ಸುಂದರ-ಸುಂದರಿಯರ ಭಾವಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಕಣ್ಣು ಬಾಯಿಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ‘ತಾವೂ ಅವರಂತೆ ಆಗುವುದಾದರೆ?’ ಎಂದು ಕನಸು ಕಾಣುವವರಷ್ಟು ಮಂದಿಯೋ?’

‘ಜಾಹಿರಾತುಗಳಿಗೇನು ದಂಡಿಯಾಗಿ ಇರತ್ತೆ ನೀರಜ. ಬೊಜ್ಜು ಇಳಿಸಲು ಸುಲಭೋಪಾಯ, ಕೇವಲ ಹದಿನೈದು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪೀಪಾಯಿನಂತಿದ್ದವರು ಲತಾಂಗಿಯರಾಗುವ ಉಪಾಯ ಇತ್ಯಾದಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೂ ಬರವಿಲ್ಲ. ಇವುಗಳಿಗಾಗಿಯೇ ಸುದ್ದಿಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪುರವಣಿಗಳೂ ಸರಬರಾಜಾಗುತ್ತವೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳು, ಅದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚಾಗುವ ಹಣ ಎಲ್ಲ ಮಾಹಿತಿಯೂ ಲಭ್ಯ. ಆದರೆ ಅಡ್ಡಕಸುಬಿಗಳಿಂದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಫಲಿಸದೆ ಅನಾಹುತಗಳಾಗುವ ಸುದ್ದಿಯೂ ಇದ್ದದ್ದೇ. ಆದರೆ ಸುರಸುಂದರಿಯರಾಗಿ ಮೆರೆಯುವ, ಲೋಕಸುಂದರನಾಗಿ ಮಿಂಚುವ ಕನಸುಗಾರರಿಗೆ ಇವುಗಳು ಕಂಡರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನಾಟುವುದಿಲ್ಲ.’

‘ಹೌದು ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದವು ದೇವು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ವ್ರತನಿಯಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ

ಪುಣ್ಯ ಗಳಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದು, ಕಠಿಣ ಉಪವಾಸ ಮಾಡಿ ದೇಹ ದಂಡಿಸಿದ್ರೂ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಇರ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ನೋಡಿ ಕೈತುಂಬಾ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೂ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಣ್ಣದೆ, ಹೊಟ್ಟೆಕಟ್ಟಿ ಒಣಗುವ ಕರ್ಮಗಳು, ವ್ಯಾಯಾಮಗಳು ಸರ್ವೇಸಾಮಾನ್ಯ ಆದ್ರೇನು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕ ಆಹಾರ ತಿಂದು, ಪಾನಮತ್ತರಾಗಿ, ದೇಹಾರೋಗ್ಯ ಕೆಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮಂದಿಯೂ ಕಡಿಮೆ ಇಲ್ಲ. ಜೊತೆಗೆ ಮಾದಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೂ ಸೇವಿಸಿ, ದುಡಿದಿದ್ದೆಲ್ಲಾ ದಂಡ ಮಾಡಿ, ಆರೋಗ್ಯಾನೂ ಹಾಳುಮಾಡ್ಕೊಂಡಾರಂತೆ.’

‘ನೀರಜಾ, ನೀನು ಪೇಪರ್ ಓದಲ್ಲ ಅಂತ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದೇಲೂ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳ್ಳ ಹೇಗೆ ನಿನ್ನ ತಲೇಲಿ ತುಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೀ?’

‘ಅಯ್ಯೋ ನಾಲ್ಕು ಜನದೊತ್ತೆ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೆ ಪೇಪರ್ ಸುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ಏನು? ಯಾವ ಪೇಪರ್ನಲ್ಲೂ ಸಿಗದ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೇವು ಸುದ್ದಿ ಕೂಡ ಕಿವೀಗೆ ಬೀಳತ್ತೆ.’ ಎಂದು ಏನೋ ಮಹತ್ತರವಾದ ರಹಸ್ಯ ಬಯಲುಮಾಡಿದಂತೆ, ಮಗುಮ್ಮಾಗಿ ಸೊಟ್ಟಬಾಯಿ ನಗು ಬೀರಿದಳು ನೀರಜ.

ಹೀಗೇ ಆರೋಗ್ಯ-ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆಯೇ ಮನೆಯ ಕರೆಗಂಟೆ ಹೊಡೆಯಿತು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದಾಗ ಮೂರ್ನಾಲ್ಕು ಯುವಕರು ನಿಂತಿದ್ದರು. ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ, ನಯವಾಗಿ ಮಾತಾಡಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆಶ್ರಮದಲ್ಲಿ ದೇಹ ಮತ್ತು ಮನಸ್ಸಿನ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರ ನಡೆಸುವ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರು.

‘ಓಹ್ ಅದಾ? ನಾವಿಬ್ಬೂ ಮೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆಯೇ ಆ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು’ ಎಂದು ಬಹಳ ಜಂಬದಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡಳು ನೀರಜ. ವಿಶ್ವನೂ ಹೌದೆಂದು ದನಿಗೂಡಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿಯೇ ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷದ ಅವನ ತಾಯಿ ರುಕ್ಕಮ್ಮ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ‘ಈ ಅಜ್ಜಮ್ಮನಿಗೆ ತರಬೇತಿ ಆಗಿದೆಯಾ? ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ಸೇರಬಹುದಲ್ಲಾ?’ ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಗಾಳಕ್ಕೆ ಮೀನು ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಆ ದಿನದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬರನ್ನಾದರೂ ತರಬೇತಿಗಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಕಾತುರ ಆ ಯುವಕನ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ನೀರಜಳಿಗೆ ನಗಬೇಕೋ, ಬೇಡವೋ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ತೊಂಬತ್ತು ವರ್ಷವಾದರೂ ಯಾವ ರೋಗವೂ ಇಲ್ಲದೆ, ಹಾಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಹಿತಮಿತವಾದ ಊಟ-ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ ನಡುವೆ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕುರುಕು ತಿಂಡಿ ತಿನ್ನುತ್ತಾ, ಆರೋಗ್ಯವಾಗಿರುವ ಅತ್ತೆಯವರಿಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತಾವ ತರಬೇತಿ ಬೇಕು? ಸಿಹಿ-ಖಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದ ಮಾಡದೆ, ಧಾರಾಳವಾಗಿ ನಿಯೋಜನೆಯಿಂದ ತಿಂದು ಮೆಲ್ಲುವ ಆಕೆಗೆ ಯಾವ ಔಷಧದ ಅಗತ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನೀರಜಳ ಆಲೋಚನೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ವಿಶ್ವನಾಥನಿಗೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಅಬ್ಬಾ ಈ ವ್ಯಾಯಾಮದ ಆಯಾಮಗಳು ವಿಪರೀತವಾಗಿದೆ! ಹುಟ್ಟಿದ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಂದ ಸುಖವಾಗಿ ಬಾಳು ಸಾಗಿಸಿದ ಮುದುಕರವರೆಗೂ ಹಬ್ಬಿವೆಯಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ತಲ್ಲೀನವಾಗಿ ವಿಲೀನನಾದ ವಿಶ್ವ. ಅತಿಯಾದರೆ ಅಮೃತವೂ ವಿಷವೇ ಎನ್ನುವ ಮಾತೂ ಆತನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಸುಳಿಯಿತು.

ಪಟಪಟನೆ ಮಾತನಾಡುವ ನೀರಜ ಸ್ವಲ್ಪ ಚೇತರಿಕೊಂಡು, ತನ್ನ

ಆಲೋಚನೆಯಿಂದ ಆಚೆ ಬಂದು, ನಗುತ್ತಾ 'ನೋಡೀಪ್ಪಾ, ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು, ಅನುಭವಿಸಿ, ಈಗ ಕಡೆಗಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿಯಿಂದ, ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮತ್ತೆ. ಆ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರದವರಿಗೇ ತರಬೇತಿ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಿತಿ ತಲುಪಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಸರಿಯೇ. ನಿಮ್ಮ ತರಬೇತಿ ಶಿಬಿರದವಿಗೆ ಏನಾದ್ರೂ ಅನುಮಾನವಿದ್ದೆ ಇವರನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಾಗಿ ಹೇಳಾರೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ತರಬೇತಿಯ ಉದ್ಘಾಟನೆಗೆ ಇವರನ್ನೇ ಮುಖ್ಯ ಅತಿಥಿಯಾಗಿ ಕರೆದರೂ ಅಡ್ಡಿಯಿಲ್ಲ' ಎಂದಳು. ನೀರಜಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾದ ಆ ಯುವಕರು, ಮುಖಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು. ಮರುಮಾತಾಡದೆ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ರಸ್ತೆ ಹಿಡಿದರು. ಸಾಲುಮರದ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ರುಕ್ಕಮ್ಮನಿಗೂ ಏನಾದ್ರೂ ಸೂಕ್ತ ಬಿರುದು ಕೊಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ ವಿಶ್ವನಾಥ.

ಚಪ್ಪಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆಯುವ ಯಂತ್ರ ಆವಿಷ್ಕಾರ ಮಾಡಿದ ಪಾಕಿಸ್ತಾನ

ಸುದ್ದಿ

ನಿಮ್ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಡೆ ಅಪ್ಪಿ ತಪ್ಪಿಯೂ
ಹೋಗ್ಬೇಡಿ ಸಾ...ಅವ್ರೂ ಈ
ಮೆಶಿನ್ ತರ್ಸಿದಾರಂತೆ...

ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬನ್ನಿ

● ಮಂಗಳ ಎಂ ನಾಡಿಗ್

ರತ್ನಳಿಗೆ ತನ್ನ ನಾದಿನಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತದ್ದು ಕೇವಲ ಅರ್ಧಗಂಟಿಯಾದರೂ ಮುಳ್ಳಿನ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಂತೆನಿಸಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ಅಂದು ರತ್ನ ಗಂಡ ರಮೇಶನೊಡನೆ, ಮುಂದಿನವಾರ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿರುವ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ ಪೂಜೆಗೆ ಗಂಡನ ಒಡಹುಟ್ಟಿದವರನ್ನು ಕರೆಯಲು ಎಲ್ಲರ ಮನೆಗೂ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಇನ್ನಿಬ್ಬರ ಮನೆಗೆ ಕರೆದು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ನಾದಿನಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಳು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದ ಸರಸ್ವತಿ ಇವರನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದಿದ್ದೆ ಆಗಿತ್ತು ಎಂದಾಗ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತಾಗಿ ಗಂಡನಡೆಗೆ ನೋಡಿದಳು. ಅವಿಗ್ನವಿದ್ದು ತಂಗಿ ಅಲ್ಲಾ, ಎಲ್ಲಿಟ್ಟೊಡಕಾಗುತ್ತೆ? ಹಾಗಾಗಿ ಏನೂ ಮಾತನಾಡದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದ. ಕಾಫಿ ಕೊಡುವಾಗ, ನಾವು ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗೋದಿತ್ತು, ನೀವು ಬರೋದು ಇನ್ನೊಂದೈದ್ನಿಮ್ಮ ತಡ ಆಗಿದ್ದೆ ನಾವ್ ಮನೇಲಿತಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ನೀವ್ ಬರಕೊಂಚೆ ಒಂದ್ನಲ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದಾಗಿಯೋದು, ಇದು ಎರಡನೇ ಬಾರಿ. ಮತ್ತೆ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದೂ ಇದೂ ಹುಡುಕುತ್ತಾ, ನೀವುತಿರ್ಲಿ ಅಂತ ಮೊದ್ದೇ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿದ್ದೆ ನಾನು ಹೂವು, ವೀಳೆದೆಲೆ ಎಲ್ಲ ತಂದಿಟ್ಟಿಂಡಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಈ ಬಾರಿ ರತ್ನ, ನಾನ್ ಹೇಳ್ತೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಣ ಅಂತ. ನಿಮ್ಮಣ್ಣನೆ ಬೇಡ ಅಂದು, ಎಷ್ಟಲ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದು ನೀವ್ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಲ್ಲ , ಆಮೇಲಾದು ನೋಡ್ ಮಾಡ್ತೀರ ಅಂದ್ರೆ ಅದೂ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇದ್ರೆ ಕರುದ್ದರೋಣ, ಇಲ್ಲ ಅಂದ್ರೆ ಹಾಗೆ ಬಂದ್ರಾಯ್ತು ಅಂದು, ಅದ್ದೆ ನಾನು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀ ಅಂತೆಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ ಮುಖ ಊದಿಸಿದ್ದನ್ನೂ ನೋಡಿಯಾಯ್ತು. ಯಾಕಾದು ಬಂದ್ನು ಇವ್ ಮನೆಗೆ, ಎಲ್ಲೂ ಹೋಗೋ ಲಕ್ಷಣ ಅಂತೂ ಅವುನೋಡಿದ್ದೆ ಕಾಣುಸ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಅವ್ ಅಕ್ಕ, ಅವು ಮನೇಲೆ ಇದಾಳೆ, ನೀವುರೋಕ್ಕುಂಚೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೀ ಮಾತಾಡಿದ್ನು ಅಂದಿದ್ದುಕ್ಕೆ ನಾವೂ ಹೋಗಿದ್ದು ಅಂತೂ ಹೊರಟಾಡ್ಲೆಲೂ ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ , ಇನ್ನೊಂದ್ನಲ ಬರುವಾಗ ಮುಂಚೆನೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಂಬ ಮಾತು ಕಿವಿಯೊಳಗೆ ಮೊಳಗಿದ್ದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಅಂದೇ ರತ್ನ , ಇನ್ನು ನನ್ನನ್ನು ಯಾರ್ ಮನೇಗು ಕರೀಬೆಡಿ . ಹೊರಡಕ್ಕುಂಚೆನೆ ಹೇಳ್ತೆ. ಯಾರ್ಯಾರಿಗ್ ಏನೇನ್ ಕೆಲ್ ಇರುತ್ತೋ ಏನೋ . ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ ಹೋಗೋದ್ ಸರಿ ಅಲ್ಲ ಅಂತ. ನನ್ನಾತ್ ಎಲ್ಲೇಳೀರ ನೀವು, ನಂಗಂತೂ ಯಾಕಾದೂ ಹೋದ್ದಾ ಅನ್ನುಸ್ತು. ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಿಂದಾನೆ ಆಗಿದ್ದು. ಆದ್ರೂ ಅಲ್ಲೊಂದ್ ಮಾತಾಡ್ತೀ ನೀವು ಎಂದು ತನ್ನ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊರಹಾಕಿದಳು. ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡು, ಅವುಂಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಫೋನ್ ಎತ್ತಲ್ಲ, ನೀನ್ ಅದ್ದೆಲ್ಲ ತಲೆ ಕೆಡುಸ್ಸಂಬೆಡ ಎಂದ. ಅಲ್ಲ, ತವ್ ಮನ್ನೋರು ಬಂದಿದಾರೆ ಅಂದ್ರೆ ಹೆಣ್ಣುಕ್ತು ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಪಡ್ತಾರೆ. ಅದ್ರಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣುಕ್ತು ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಂಕೆ ಕೊಟ್ಟು ಕರಿಬೇಕುಂತ ತಾನೆ ಹೋಗಿದ್ದು. ಏನ್ ನಮ್ ಉದ್ಧಾರಕ್ ಹೋಗಿದ್ದಾ? ಬಂದಿದಾರೆಂತ ಒಂದ್ ಖುಷಿ ಇಲ್ಲ, ಒಂದ್ ನಗು ಇಲ್ಲ. ಬರೋ ತಂಕಾನು ಗೋಣಗ್ತಾನೆ ಇದ್ದು, ಅವು ಫೋನ್ ಮಾಡ್ತೆ ಯಾವ್ ಸಮ್ಯಕ್ ಬಂದ್ರೂ ನಾವುನಾಗ್ ಮಾತಾಡ್ತೆ , ಏನಿರುತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳ್ಳಲ್ತಾ ಇನ್ನೇಲೇನಿದ್ದು ನನ್ನನೇಲಿ ನಾನ್ ನೆಮ್ಮಿಯಾಗಿರ್ತೀನಿ ಎಂದವಳು ಗಂಡನ ಮಾತಿಗೂ ಕಾಯದೆ ತನ್ನ ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಂದು ಅಡುಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು.

ಇದೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯಷ್ಟೆ. ಎಷ್ಟೋ ಜನರಿಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಡೆ ಯಾರಾದು(ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದವರಾದರೂ ಸರಿ) ಮನೆಗೊಂದ್ಲೆ ಮುಖದಲ್ಲೇ ಅಸಹನೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಯಾಕಪ್ಪಾ ಬಂದು ಅನೋಸ್ತೆ ತರ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಯಾರೂ ಬರೋದು ಇಷ್ಟ ಇರಲ್ಲ. ಯಾರೂ ಬೇಕಾಗೂ ಇರಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ಹಲವಾರು.

ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಯಾರದ್ದಾದ್ದು ನೆಂಟರಿಷ್ಟರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕಾದ್ದೆ ಕಾಗದ ಬರೀತಿದ್ರು. ಇಂಥಾ ದಿನ ಬರ್ತೀವಿ ಅಂತ . ಅವರೂ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಇವರ ಬರುವಿಕೆಗೆ ಕಾಯ್ದಿದ್ದು . ಇನ್ನು ಅನೇಕರು ಕಾಗದ ಬರೀದೆನೆ ಹೋದ್ದು, ಅದು ಯಾವುದೇ ಸಮಯ ಆಗಿದ್ದೂ ಮನೆ- ಮಂದಿ ಎಲ್ಲಾ (ದೊಡ್ಡವರು, ಚಿಕ್ಕವರೆನ್ನದೆ) ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಖುಷಿಯಿಂದ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದು . ಇವರೂ ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಚಾಕ್ಲೆಟೊಲ್ಲ್, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಉಂಡೆಯನೋಸ್ತೆ, ಬೆಳೆದ ತರಕಾರಿ ,ಹಣ್ಣು ,ದಿನಸಿ, ಹೀಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾಗಿದ್ದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಹಬ್ಬದ ವಾತಾವರಣ. ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೂತು, ಉಳಿದ ಸಂಬಂಧಿಕರ ವಿಷಯದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಊರಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳವರೆಗೂ ಅಂದರೆ, ಹಬ್ಬ-ಹರಿದಿನ, ಮದುವೆ ,ಜಾತ್ರೆ ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳ ಸುತ್ತ ಮಾತುಕತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಬೆಳಗ್ಗೆದ್ದು ತೋಟ, ಕೊಟ್ಟಿಗೆ, ಗದ್ದೆ ಎಂದು ಕೆಲಸವಿದ್ದರೂ , ಬಂದವರಿಗೂ ಖಂಡಿತ ಸಮಯ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಇವರ ಮನೆಯವರು ಬೇರೆಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿದ್ದರೆ , ಓ ನನ್ನ ವೋರ್ಗಿತ್ತಿ ಅಣ್ಣ ಬಂದಿದಾರೆ, ನಮ್ಮ ಸೊಸೆ ತಮ್ಮ ಬಂದಿದಾರೆ ಅಂತ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಸಿಹಿ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುವುದರೊಂದಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದ ಆದರಾತಿಥ್ಯ ಮಾಡಿ ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೋದವರೂ ಅಷ್ಟೆ ನನ್ನಂಗಿ ಅತ್ತೆ ಮನೆಯವು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗ್ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಅಂತ ಖುಷಿಯಿಂದ ಬಂದು ಹೇಳ್ತಿದ್ದು. ಇನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಬಾರಿ ದೂರದ ಊರಿಗೆ ಹೋದವರಿಗೆ,ಅವರೆಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದು ನೋಡಿ , ಇತ್ತ ಹಿಂದಿರುಗಲೂ ಬಸ್ಸಿಲ್ಲದೆ , ಊಟ , ತಿಂಡಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಂದೆಲ್ಲ ಅವರ ಮನೆಯ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲೋ(ಹಿಂದೆಲ್ಲ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮನೆ ಮುಂದೆ ಎರಡೂ ಬದಿಯಲ್ಲೂ ಕೂರಲು, ಒಬ್ಬರು ಮಲಗಲು ಆಗುವಷ್ಟು ಅಗಲದ ಕಟ್ಟಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು) ಕಳೆದು ಮರುದಿನ ಬೆಳಗಾದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮೈಲುಗಟ್ಟಲೆ ನಡೆದು ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಬೇಸರದಲ್ಲೇ ಹಿಂದಿರುಗಿದ್ದೂ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಅವರ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವರ ಆತಿಥ್ಯ ಸೀಳಿಕರಿಸಿ ಬಂದದ್ದೂ ಇದೆ.

ಆದರೆ, ಈಗ ಎಲ್ಲರ ಕೈಯಲ್ಲೂ ಫೋನ್ ಇರುವುದರಿಂದ, ಯಾರದ್ದಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಅವಶ್ಯಕ. ಬಹುಶಃ ನಾನಾದರೂ ಅದೇ ಮಾತನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ತೀರಾ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಕರು ಹೇಳದೇ ಬಂದಾಗ(ಏಕೆಂದರೆ, ನನ್ನ ಅಕ್ಕನ ಮನೆ, ತಮ್ಮನ ಮನೆ, ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಮನೆ ಹೀಗೆ ಮೊದಲಿನಿಂದಲೂ ಒಂದು ಬಾಂಧವ್ಯ, ಸಲುಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇರುವುದರಿಂದ) ಅಸಮಾಧಾನ ತೋರಿಸದೆ , ಬಂದವರನ್ನು ನಗುಮುಖದಿಂದ ಸತ್ಕರಿಸುವುದು ಮನೆಯವರ ಕರ್ತವ್ಯ. ಯಾರೂ ಯಾರ ಮನೆಗೂ ಊಟಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರೀತಿ-ವಿಶ್ವಾಸ ಬಯಸಿ ನಮ್ಮವರು, ತಮ್ಮವರು ಎಂಬ ಭಾವನೆ, ಬಾಂಧವ್ಯ ಇರುವುದರಿಂದ ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆಷ್ಟೆ. ಅದು ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದಾಗ ಇವರ ಭಾವನೆಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟಾಗಿ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ .

ಅದಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅವರು ಋಷಿಯಿಂದ ಬನ್ನಿ ಎಂದರಷ್ಟೇ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅನಿಸಿಕೆ. ಏಕೆಂದರೆ,

1) ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ತರ ಈಗ ಮನೆ ತುಂಬ ಜನರಿರುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇರುವಷ್ಟು ಜಾಗದಲ್ಲೇ ಮಕ್ಕಳ ಓದು, ವಯಸ್ಸಾದವರಿದ್ದರೆ ಅಥವಾ ಅನಾರೋಗ್ಯ ಹೊಂದಿದವರಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸದಾ ವಿಶ್ರಾಂತಿಗೆಂದು ಒಂದು ಹಾಸಿಗೆ (ಸ್ಥಳದ ಅಭಾವದಿಂದ ಹಾಲ್ ನಲ್ಲೇ ಒಂದು ದಿವಾನ್) ಇರಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ . ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲೂ ಸಹ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕಷ್ಟದ ಸಂದರ್ಭ, ಜಾಗದ ಕೊರತೆಯೂ ಸಹ ಇರುತ್ತದೆ .

2) ಗಂಡನಿಗೆ ಅಥವಾ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಮನೆಗೆ ಹೊರಗಡೆಯವರು ಬರುವುದು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಅನೇಕರು ಯಾರಾದರೂ ಬರುತ್ತೇವೆಂದಾಗ ಅವರನ್ನು ಏನಾದರೂ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ತಡೆಯಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೊರಗಿನವರು ಬಂದು ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಮನೆಯ ವಾತಾವರಣ ಕೆಡಬಹುದು (ಇದು ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದವರಿಂದಲೂ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಖಂಡಿತಾ ಇದೆ) ಇನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೊಬ್ಬರ ಸಂಕುಚಿತ ಮನೋಭಾವದಿಂದಲೂ ಆಗಬಹುದು.

3) ಓದುವ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ, ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತರೆ ಅವರಿಗೆ ಓದಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕೋಣೆಗಳು ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಈ ತೊಂದರೆ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಟೆಸ್ಟ್, ಎಕ್ಸಾಮ್ ಎಲ್ಲ ಇರುವಾಗ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ , ತಂದೆ- ತಾಯಿಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದಿನ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಗೆ ಕೊಡುವಷ್ಟು ಮಹತ್ವ ಇನ್ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ.

4) ಮನೆಯವರು ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೊರಟಿರುತ್ತಾರೆ. ಸಡನ್ನಾಗಿ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ಇವರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವಸರವೋ, ಅವಶ್ಯಕತೆಯೋ ಇದ್ದಾಗ ಬಂದವರನ್ನು ಹೋಗಿ ಎನ್ನಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ, ಇತ್ತ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಹೋಗಲಾಗದೆ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಂಕಟಪಡುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ.

5) ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯಾರದ್ದಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವರ ಮನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೂರಾಯೆಂಟು ಕೊಂಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿ, ಯಾಕಾದ್ದು ಇವು ನಮ್ಮನೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದವು ಅನ್ನುವಂತಹ ವಾತಾವರಣ ಉಂಟು ಮಾಡಿ, ಮುಂದೆ ಅವರು ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ತಡೆಯುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅವರೇ ತಂದುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

6) ಗಂಡ - ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇರುವಲ್ಲಿ ಅವರೇ ದಿನದ ಕೊನೆಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಜೊತೆಗೆ ಮಕ್ಕಳ ಕಡೆ ಗಮನ , ಮುರುದಿನದ ತಯಾರಿ. ಯಾರಾದರೂ ಹೋದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಂತೂ ಸತ್ಯ. ಅದನ್ನು ಹೇಳಿದರೆ ಬೇಸರಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

7) ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನೋಡುವವರಿಗೆ ಚಿಕ್ಕ ಪುಟ್ಟದೆನಿಸುವ ನೆಗಡಿ, ತಲೆನೋವು ಕೂಡ ತುಂಬಾ ಕಿರಿಕಿರಿ ಉಂಟು ಮಾಡಿ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇಡ, ಯಾರೂ ಬೇಡ

ಎನ್ನುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆ.

8) ಇನ್ನು ಹೆಂಗಸರ ಮುಟ್ಟಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರದ್ದೇ ಆದಂತಹ ಮಾನಸಿಕ, ದೈಹಿಕ ಕಿರಿಕಿರಿಗಳು ಅವರನ್ನು ಹೈರಾಣಾಗಿರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಹೇಳಲೂ ಆಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಆ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರಾದರೆ ಏನಿದ್ದರೂ ಸುಧಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಂತ ಬಂದವರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೇ? ಒಂದು ವೇಳೆ ಮಾಡಿದರೂ ಮುಂದೊಂದು ದಿನ, ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಿ, ಕಾಟಾಚಾರಕ್ಕೆ ಏನೋ ಒಂದು ಅನ್ನ, ಸಾರು ಮಾಡಾಕಿದ್ರು ಎಂಬ ಮಾತು ಹಿಂದಿಂದ ಬಂದರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನಿಲ್ಲ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಎಷ್ಟೇ ಆಧುನಿಕ ಬದುಕಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಹಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಡಿ-ಮೈಲಿಗೆ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ಯಾರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಯಾರನ್ನೂ ಮನೆಗೆ ಕರೆಯುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾರಾದರೂ ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬಂದರೆ ಒಂದು ಕುಂಕುಮ ಕೊಡಕು ಆಗ್ಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಚಡಪಡಿಸುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ಜಪ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮುಟ್ಟಾದವರು ಮಾಡಿದ ಅಡುಗೆಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಅವರವರ ಮನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ್ದು. ಮೊದಲೇ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಸಂದಿಗ್ಧತೆಗೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡು ಯಾರೂ ಮುಜುಗರಪಡುವಷ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ.

9) ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ವಯಸ್ಸಾದ ಗಂಡ-ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲ ಪಟ್ಟಣ ಸೇರಿ ತಮ್ಮ ಜೀವನ ರೂಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಳ್ಳಿ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಈಗಲೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮಳೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಪೇಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಲೂ ಸಹ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅವರವರೇ ಆದರೆ ಹೇಗೋ ಇರುವುದರಲ್ಲೇ ಅಡ್ಡಸ್ವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ . ಯಾರಾದರೂ ಮನೆಗೆ ಹೋದರೆ ಅತ್ತ ತಂದೂ ಮಾಡಲಾಗದಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ಹಿಡಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅತಿಥಿಗಳು ಬರುವ ಸೂಚನೆ ಮೊದಲೇ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗಾಗದಿದ್ದರೂ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಹೇಳಿಯಾದರೂ ಅಗತ್ಯದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ.

10) ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಯಾರಾದರೂ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ, ನೀವ್ ಮೊದ್ದೇ ಹೇಳಿದ್ದ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ ಆಗಿದ್ ಸ್ವಿಟ್ಟು, ಅಡ್ಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾರೆ. ಇದೇನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿ ಅಂತ ಖಂಡಿತ ಅನ್ನಲ್ಲ . ಅನೇಕರು ಒಳ್ಳೆ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ , ಖುಷಿಯಿಂದ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಮಾತಿಗೆ ಹೇಳುವವರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅದೇನಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲಿ. ಫೋನ್ ಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ ಹೋದ್ರೆ ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದ ಅಡುಗೆಯನ್ನ ಸವಿದು ಬರೋ ಭಾಗ್ಯ ನಿಮ್ಮಾದ್ರೂ ಆಗ್ಲೋದು.

ಒಂದು ವೇಳೆ ನೀವು ಫೋನ್ ಮಾಡಿದರೂ ನೀವು ಹೋಗುವುದು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟ ಇಲ್ಲ ,ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅವ್ಯಾಡ್ ಮಾಡ್ತಾ ಇದಾರೆ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅನ್ನಿಸಿ, ನಿಮ್ಮ ಅನಿಸಿಕೆಯೇ ನಿಜವಾಗಿದ್ದರೆ ಅಂಥವರಿಂದ ದೂರವಿರುವುದೇ ಲೇಸು. ಅವರಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲವೆಂದ ಮೇಲೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕೆಂಬ ಹಠವೂ ಬೇಡ. ಹೀಗಲ್ಲದೆ ಅವರು ನಾವು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಇಷ್ಟಪಡದೆ ಇದೆ (ಅವ್ಯಾಡ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ) ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಮಾತಾಡುವುದರ ಬದಲು ಏನಾದರೂ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಕಾರಣವೂ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರಿತರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ■

" ನೀವೇನೂ ಬರ್ಬೇಡಿ...! "

● ವಿ.ವಿಜಯೇಂದ್ರ ರಾವ್

ರಾಜಾರಾಯರ ದಂಪತಿಗಳು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಮಹಡಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದರು. ಬಹುತೇಕ ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲೇ ತಮ್ಮ ಸರ್ವಿಸ್ ಮಾಡಿ ಈಗ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿರುವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು. ಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಯಾಗಿ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದೂ ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬಂದು ನೋಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದಂಪತಿಗಳು ಆರಾಮವಾಗಿ ಪ್ರವಾಸ, ಸಮಾರಂಭ ಅಂದ್ಕೊಂಡು ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜಾರಾಯರ ಪತ್ನಿ ಶಾಂತಮ್ಮಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಕೆಮ್ಮು ಬಂದಾಗ, ಮಹಡಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಿಂದ ಬಿಸಿನೀರು ತರೋಣವೆಂದು ಬಂದಾಗ, ಅವರ ಕಾರ್ ಷೆಡ್ ನಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಲೈಟ್ ಹಾಕಿ, ಕನ್ನ ಕೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆನೋ ಎಂದೆನಿಸಿ, ತಕ್ಷಣವೇ ಮಲಗಿದ್ದ ತಮ್ಮ ಗಂಡನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ- ರೀ, ನೋಡಿ ಯಾರೋ ಕಾರ್ ಷೆಡ್ ನಲ್ಲಿ ಲೈಟ್ ಹಾಕಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದಾಗ, ಅವರು - ಅಯ್ಯೋ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳೇ, ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರು ಬರ್ತಾರೆ ಅಂತ ಉದಾಸೀನವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಅಲುಗಾಡಿಸಿ ಎಬ್ಬಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವರಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಗಿ, ಟಾರ್ಜೆಟ್ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೆಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ಅವರಿಗೂ ಹಾಗೆ ಅನಿಸಿತು.

ರಾಜಾರಾಯರು ಹತ್ತಿರದ ಪೋಲಿಸ್ ಠಾಣೆಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ - ಸಾರ್, ಯಾರೋ ಐದಾರು ಜನ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಕಾರ್ ಷೆಡ್ ನಿಂದ ಮನೆಗೆ ಕನ್ನ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವುಗಳು ತಕ್ಷಣವೇ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ, ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಪೋಲೀಸ್ ಸಬ್ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ - ಏನೀ ಅದು ನಿಮ್ಮದು ಗೋಳು ಈ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ? ಈಗ ಸ್ವೇಷನ್ ನಲ್ಲಿ ನನ್ ಬಿಟ್ಟೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಫೋನ್ ಕೆಳಗೆ ಇಟ್ಟೇ ಬಿಟ್ಟನು ಆ ನಿರ್ದಯಿ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್.

ರಾಜಾರಾಯರು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ಯೋಚಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ವೇಷನ್ ಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ, - ಸಾರ್, ನೀವ್ಯಾರೂ ಏನೂ ಬರಬೇಡಿ, ನಾನೇ ನನ್ನ ರಿವಾಲ್ವರ್ ನಿಂದ ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟು ಸಾಯಿಸಿಬಿಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಫೋನ್ ಕೆಳಗೆಟ್ಟರು. ಐದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಐದಾರು ಕಾನ್ಸ್ಟೇಬಲ್ ಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಆ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್, ಜೋರಾಗಿ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತಾ ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್, ಟಿ.ವಿಯವರು ಎಲ್ಲಾ ಬಂದಿಳಿದರು. ಪೋಲಿಸ್ ಪಡೆಯು ಕಾರ್ ಷೆಡ್ನ ಒಳನುಗ್ಗಿ ಆ ಎಲ್ಲಾ ಕಳ್ಳರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿಸಿ ಅವರ ವ್ಯಾನ್ ನಲ್ಲಿ ಸ್ವೇಷನ್ ಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ನಂತರ, ಆ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಕೋಪದಿಂದ ರಾಜಾರಾಯರ ಬಳಿ ಬಂದು - ಯಾಕೀ, ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುಟ್ಟು ಕೊಂದು ಹಾಕಿದ್ದೇನೆ ಅಂತ ಸುಳ್ಳು ಮಾಹಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿ ಎಂದು ಜೋರು ಮಾಡಿದಾಗ, ರಾಜಾರಾಯರು - ಸಾಕು ಸುಮ್ಮನೆ ಇರ್ತೀ, ನಾನು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನೀವು ಮಾತ್ರ ಏನೀ, ಏನೋ ಅವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಆಪತ್ತು ಬಂದಿದೆ ಅಂತ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ ಬೇಡಿದರೆ, ನೀವು ಒಂದು ಚೂರು ಕರುಣೆ ತೋರಿಸದೆ, ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿ - ಇಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದವರು, ಈಗ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮ ಬಟಾಲಿಯನ್, ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್, ಮಾಧ್ಯಮದವರು ಎಲ್ಲಾ ಓಡೋಡಿ ಬಂದ್ರೀ ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿ ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ನಿರುತ್ತರನಾಗಿ - ಸಾರಿ ಸರ್, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದಾಗ, ರಾಜಾರಾಯರು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡಿದ್ದೆಲ್ಲ, ಏನೆಲ್ಲಾ ಓದಿಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಾನೇ ಈಗ ತಾನೇ ಕಣ್ಣು ಬಿಡುತ್ತಿರುವ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಆಟ ಆಡಾನಾ..? ಎಂದು ಮುಸಿ ಮುಸಿ ನಕ್ಕರು...!.

ಕಾಲಿಡ್ವಿಲ್ಲ . . . ಕೋಲಿಡ್ವಿದೀನಿ ! .

●ಎಸ್. ಕೆ. ರಾಮಮೂರ್ತಿ

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ, ಶೆಫೀಲ್ಡ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನ ಒಂದು ನೆನಪು. ನಾವು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೇ ರತ್ನಾ . . . . ರೀ.. ಇವತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬ ಫೋನ್ ಮಾಡಿ. ' ಶುಭಾಶಯ ' ಹೇಳೋಲ್ಲ ಅಂದ್ರು.

ಇನ್ನೂ ಈಗ 7ಗಂಟೆ ಮಾಡೋಣಂತೆ ಕಾಫಿ ಕುಡ್ಡು ಅಂದೆ.

ನೀವೆಲ್ಲಿದೀರ, ಮರ್ತೇ ಹೋಯ್ತಾ, ಇನ್ನೂ ನಿರ್ದೆಗಣ್ಯಾ. ನಾವು ಶೆಫೀಲ್ಡ್ ನಲ್ಲಿರೋದು, 4 ತಿಂಗಳಾಯ್ತು ಇಲ್ಲಿಗ್ಗಂದು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ 7 ಗಂಟೆ ಅಲ್ಲಿ ಅವಿಗೆ ಆಗ್ಲೇ 12ಗಂಟೆ ಗೊತ್ತಾ ಅಂದ್ರು. ಕಾಫಿ ಇಲ್ಲಿಗೇ ತಗೊಂಡ್ವರ್ತೀನಿ, ನೀವು ಫೋನ್ ಮಾಡಿ ಅಂದ್ರು.

ಅದೂ ಸರೀನೇ ಅಂತ ಫೋನ್ ತಗೊಂಡೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂ ಇಷ್ಟ ಮಿತ್ರನಲ್ಲೆಲ್ಲೆ?

ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರು. ಒಂದೇ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ 35 ವರ್ಷ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದವರು. ನನಗಿಂತಾ 1-2 ವರ್ಷ ಹಿರಿಯರು, ನಾನು ಫೋನಾಯಿಸಿದೆ.

ಹಲೋ . . . ,

ಮಾಮೂಲಿನಂತೆ - ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ನಂತರ . . . . 73ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡ್ವಿದೀಯ ಅಲ್ಲಾ. "ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ ಶುಭಾಶಯಗಳು" ಅಂದೆ.

ಹಲೋ . . ರಾಮೂರ್ತಿ, ನಾನು ಕಾಲಿಡ್ವಿಲ್ಲಪ್ಪ, ಕೋಲಿಡ್ವಿದೀನಿ ಅಂದ.

ನಾನು - ಆಂ ! ಏನಂದೆ.

ಹೌದಪ್ಪ, ಮನೇಲಿ ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆ ನನ್ನ ಬರ್ತಡೇಗೆ ಅಂತ, ನೆನ್ನೆನೇ ಸಾಯಂಕಾಲ ಏನೋ ವಿಶೇಷ ತಿಂಡಿ ಮಾಡ್ವಿವಿ ಅಂತ ಏನೋ ಅಡ್ಗೆ ಮನೇಲಿ ಸೇಕೊಂಡಿದ್ದು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಫೋನ್ ಗಣಗಣಿಸೋದಕ್ಕೆ ಶುರುಮಾಡ್ಕೊಂಡ್ರು.

ಯಾವಾಗ್ಲೂ ಫೋನ್ ತಗೋಳೋದು ಅವ್ರೇ ತಾನೇ, ಫೋನ್ ಇರೋದೇ ಅವಿಗೆ, ನಂಗೆ ಬಂದ್ರೂ ಅವು ಮೊದ್ಲು ಮಾತಾಡಿ ಆಮೇಲೆ ತಾನೆ ನಂಗೆ ಕೊಡೋದು ಅಂತ ಟಿ.ವಿ. ನ್ಯೂಸ್ ನೋಡ್ತಾ ಸುಮ್ಮಿದ್ದೆ. ಅವರುಗಳು ಬಂದ್ರೆ ನಂಗೆ ನ್ಯೂಸ್ ನೋಡಕ್ಕೆಲಿ ಬಿಡ್ತಾರೆ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅಡಿಗೆ ಮನೇಯಿಂದ, ರೀ.. ನಾವು ಬರೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಪಾಕ ಕೆಟ್ಟೋಗತ್ತೆ ನೀವೇ ಫೋನ್ ತಗೋಬಾರ್ಡ, ಟಿ.ವಿ. ಮುಂದಿದ್ದೆ ನಿಮ್ಮ ಏನೂ ಕೇಳ್ಲ ಅಂತ ಕೂಕೊಂಡ್ರು.

ಸರಿ ಅಂತ ನಾನು ಏಳಕೊಂಡೆ. ಕಾಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋಂವ್ ಹಿಡ್ಡಾಗಾಗಿತ್ತು. ಏಳಕೊಂಡೆಗೆ ಸೋಫಾದಿಂದ ಬಿದ್ದಿಟ್ಟೆ.

ಎಲ್ಲರೂ ಓಡ್ವಂದ್ರು, ಎಬ್ಬಿದ್ದು, ಮಗಂಗೂ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದು, ಮಗ ಕ್ಲಿನಿಕ್‌ನಿಂದ ಓಡ್ವಂದ. ಸದ್ಯ, ಏನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಬರೀ ಮೂಕ ಪೆಟ್ಟು, ನಾಳೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗೋಣ,

ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡುರೋಣ ಅಂದ.

ಅಟ್ಟದ್ದೇಲೆ ಎಲ್ಲೊ ಇದ್ದ ಕಾಶೀಯಾತ್ರ ಕೋಲ್ನ ಹುಡುಕೊಂಡ್ವಂದು, ಕೈಗೆ ಕೋಲು ಕೊಟ್ಟು, ಹುಷಾರಾಗಿ ಓಡಾಡಿ ಅಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳ್ತೆ. ನೋಡಪ್ಪ ಹೀಗಾಗಿ, ನಾನು ಇವತ್ತು 73ನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡ್ತಿಲ್ಲಾ, ಕೋಲಿಡ್ತಿದೀನಿ ಅಂದ !. ನನಗೆ ನಮ್ಮ ಸೇಪ್ಟಿ ವೀಕ್ ಮಾಗಜಿನ್‌ಗೆ ಬರೆದಿದ್ದಲ್ಲ - "ನನಗೀಗ ಮೂರು ಕಾಲು" ಪದ್ಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು ಕಣೋ ಅಂದ.

ನಾನು ನಕ್ಕು, ಸರೀ - ಯಾವ್ ಕಾಶಿಯಾತ್ರ ಕೋಲು, ನಿಂದೋ ನಿನ್ನ ಮಗಂದೋ . . . .

ಏ, ನಂದೆಲ್ಲಿರುತ್ತೆ, ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ನಾನೇ . . . ಅಜ್ಜನ ಕೋಲಿದು ನನ್ನಯ ಕುದುರೆ ಆಟ ಆಡ್ತಾ ಮುರಿದು ಹೋಯ್ತು, ಇದು ನನ್ನ ಮಗನ ಮದ್ದಲ್ಲ.

ಆಯ್ತು, ಇದ್ದಲ್ಲಿ ಕೋಲ್ಕುದೆ ಆಟ ಆಡಕ್ಕೆ ಹೋಗ್ಬೇಡ, ಹುಷಾರಾಗಿಟ್ಟೊ.

ಸರೀ, ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತ ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡ್ವಂದ್ರಾ ಅಂದೆ.

ಇಲ್ಲಾ ನೋವು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಮ್ಮಿ ಆಗಿದೆ, ಮಗಾನೆ ಏನೋ ಮಾತ್ರಗಳನ್ನ ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಆಮೇಲೋಗ್ಗಬೇಕು ಅಂದ.

ಅದರಿ, ಸ್ಪೆಷಲ್ ತಿಂಡಿ ಏನಾಯ್ತು ಏನ್ನಾಡಿದ್ರು ?.

ಅದ್ಯಾಕ್ಕೆಳಿಯ.

ನಂಗೆ ಮೈಸೂರ್ ಪಾಕು ಇಷ್ಟ ಅಂತ ಮಾಡ್ತಿದಂತೆ. ನನ್ನ ಎಬ್ಬಕ್ಕೆ ಸ್ಲೂವ್ ಆರ್ಸಿ ಬಂದಿದ್ರಾ, ಅಮೇಲೆ ಮಾಡಕ್ಕೆ ಹೋದಂತೆ, ಹದ ಕೆಟ್ಟೊಗಿದೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಪಾಕ ಏರ್ಲಾಯ್ತು ಅಂತ, ಏನೇನೋ ಹಾಕಿ ಉಂಡೆ ಮಾಡಿದಾರಪ್ಪಾ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೆಸಿಡೋದು ಅಂತ ಅತ್ತೆ ಸೊಸೆ ಮಾತಾಡ್ತೊಳ್ಳಿದ್ರು, ಅವೇನೋ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂತಿದ್ರು. ನಂಗೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ರು, ನಂಗೆ ಮುಯೋರ್ಕಾಗ್ಲಿಲ್ಲ, ಕುಟ್ಟಿದ ಪಡಿಪುಡಿ ಆಗ್ತೊಯ್ತು. ಅವಿಗೇ ಫೋನ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ, ನೀನೇ ಕೇಳು ಅಂದ.

ಬೇಡ ಬೇಡ. ನಮ್ಮ ರತ್ನಂಗೆ ಫೋನ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅವೇ ಮಾತಾಡ್ತೊಳ್ಳಲಿ. ಹೇಗಾಡೋದು ಅಂತ ತಿಳೊಳ್ಳಪ್ಪು ಅಂದೆ.

ಅಯ್ಯೋ, ಬೇಡಾ ಮಾರಾಯ, ಅವು ಅದನ್ನಾಡೋದ್ದೆಗೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ, ಒಂದು ಹದಕ್ಷಂದ್ವೇಲೆ ನೀನೂ ಸೋಫಾದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಳ್ಳು ಅಂದಾರು. ನೀನೂ ಕೋಲೂರೋ ಹಾಗಾಗ್ಬಾರ್.

ನಿಂದು 72ನೇ ವರ್ಷ ಮಾರ್ಚ್‌ನಲ್ಲಲ್ವಾ ಆಗ್ಬೇಕಾದೆ ಕೇಳ್ತೊಳ್ಳಲಿ. ನೀನೂ ಕೋಲಿಸುರ್ವೆಯಂತೆ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಾ, ಮಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ಬರೋಣ ಅಂತ ಕೂಗ್ತಿದಾನೆ, ಹೋಗ್ಬಂದ್ವೇಲೆ ಮತ್ತೇ ಮಾತಾಡೋಣ ಅಂದ.

ಸರೀನಪ್ಪ ಹೋಗ್ಬನ್ನಿ, ಒಂದು ಎಕ್ಸರೇನೂ ತೆಗಿಸ್ಬಿಡೋದು ಒಳ್ಳೆದು. ಕೋಲ್ಮರೀ ಬೇಡ. ಹುಶಾರು ಅಂತ ಫೋನ್ ಇಟ್ಟೆ.

● ದಂನಳ

- ಮುಗುಳ್ಳಗು ಎಂಬುದು ಒಂದು ಕ್ರಿಯೆಯಲ್ಲ. ನೀವು ಧನ್ಯತೆ ಮತ್ತು ನಿರಾಳತೆಯ ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಮುಗುಳ್ಳಗುವಿರಿ.
- ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನೀನು ಗೆದ್ದರೆ ನೀನು ಯಾರು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನೀನು ಸೋತರೆ ನಿನ್ನವರು ಯಾರು ಎಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.
- ಪೀಪಲ್ ಫೌಂಡ್ ಗಿಲ್ಡಿ ಆಫ್ ನಾಟ್ ಯೂಸಿಂಗ್ ಪಂಕ್ಚುಯೇಷನ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ಡಿಸರ್ವ್ ದಿ ಲಾಂಗ್‌ಸ್ಟ್ ಸೆಂಟೆನ್ಸ್ ಪಾಸಿಬಲ್.
- ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಮರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮರದ ಆಕಾರವಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ.
- ಕಾವಿಗೆ ಕೂತ ಕುಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲ್ನೋಟಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಕಾಣುವುದು ತಾಯಿ ಕೋಳಿ ಮಾತ್ರ. ಆದರೆ ಅದರ ಬೆಚ್ಚನೆಯ ತೆಕ್ಕೆಯೊಳಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ನಾಳೆಯ ಕನಸಿನ ಭರವಸೆಯ ಮೊಟ್ಟೆಗಳಿರುತ್ತವೆ!
- ಕಲಿಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲೇಬೇಡ. ಏಕೆಂದರೆ ಬದುಕು ಕಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.
- ಓಲ್ಡ್ ಏಜ್ ಈಸ್ ಲೈಕ್ ಎ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಕೌಂಟ್. ಯು ವಿತ್ ಡ್ರಾ ಇನ್ ಲೇಟರ್ ಲೈಫ್ ವಾಟ್ ಯು ಹಾವ್ ಡೆಪಾಸಿಟೆಡ್ ಅಲಾಂಗ್ ದಿ ವೆ.
- ನಾಳೆ ನೀವು ಫ್ರೀ ಇದ್ದೀರಾ?
ಇಲ್ಲ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ದುಬಾರಿ
- ವೆನ್ ಥಿಂಗ್ಸ್ ಹ್ಯಾಪೆನ್ ದಟ್ ಯು ಡೋಂಟ್ ಲೈಕ್ ಯು ಹ್ಯಾವ್ ಟು ಚಾಯ್ಸ್ : ಯು ಗೆಟ್ ಬೆಟರ್ ಆರ್ ಬಿಟರ್.
- ಸೀಯಿಂಗ್ ಸಂಬನ್ ರೀಡಿಂಗ್ ಎ ಬುಕ್ ಯು ಲವ್ ಈಸ್ ಸೀಯಿಂಗ್ ಎ ಬುಕ್ ರೆಕಮೆಂಡಿಂಗ್ ಎ ಪರ್ಸನ್.
- ಯು ನೊ ವಾಟ್ ಯು ಆರ್ ಬಟ್ ಯು ಡು ನಾಟ್ ನೊ ವಾಟ್ ಯು ಮೆಬಿ.
- ಇಫ್ ಆಲ್ ಈಸ್ ನಾಟ್ ಲಾಸ್ಟ್ ವೇರ್ ಈಸ್ ಇಟ್?
- ಯು ಓನ್ಲಿ ಲಿವ್ ಒನ್ಸ್ ಬಟ್ ಇಫ್ ಯು ಡು ಇಟ್ ರೈಟ್ ಒನ್ಸ್ ಈಸ್ ಎನಫ್.
- ರಿಯಾಲ್ಲಿ ಟೀವಿ ಈಸ್ ಜಂಕ್ ಫುಡ್ ಫಾರ್ ದಿ ಬ್ರೇನ್.

ಶಂಖಾಕೃತಿ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳು

ಕೆ.ಎಸ್. ಸೋಮೇಶ್ವರ

ಆಂಗ್ಲ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು 'ಪೇಪರ್ ಕೋನ್' ಎನ್ನಬಹುದು. ಅಂದಾಕ್ಷಣ ಇದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ನೀರೂರಿಸುವ ಕೋನ್ ಐಸ್ ಕ್ರೀಮ್ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಐದು ದಶಕಗಳ ಹಿಂದಿನ ಕಥೆ ಇದು. ಅಂದು ಈಗಿನಂತೆ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಪೊಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿದ ದಿನ ಬಳಕೆ ವಸ್ತುಗಳೂ ಕಾಣ ಸಿಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇದ್ದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಸಮೀಪದ ಅಂಗಡಿಗಳು ನಮ್ಮೆಲ್ಲ ದಿನಸಿ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನೂ ಪೂರೈಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಈಗ ಸರ್ವ್ ವ್ಯಾಪಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು ಅಂದು ಅತಿ ದುಬಾರಿ ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು. ಆಗ ಯಾವುದೇ ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಅದರ ಅಳತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸರಿಯಾದ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದುದು ಹಳೆಯ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು, ಸಾಪ್ತಾಹಿಕಗಳು. ಈ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಪುಟಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಹರಿದು ಶಂಖುವಿನ ಆಕೃತಿಯ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಕ್ಕಿ, ಬೇಳೆ ಮುಂತಾದ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ ಅದರ ಮೇಲು ಭಾಗವನ್ನು ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಮಡಿಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ತೆಳುವಾದ ಆದರೆ ಗಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟಾದ ಗೋಣಿ ದಾರದಿಂದ ಅದರ ಮೈ ಸುತ್ತ ಸುತ್ತಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಪೇಪರ್ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಕೊಡಲು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅಥವಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಮುಂದಾಗಿಯೇ ತಯಾರಿಸಿ ಜೋಡಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಯಜಮಾನನಿಂದ ಮೊದಲಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಈ ರೀತಿಯ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲ ಈಗಲೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟದಂತಿದೆ. ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಅಂಗಡಿಗಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ಈ ಕೈ ಚಳಕವನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಅದ್ಭುತವನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಇದು ಯಾವ 'ಮೇಡ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಅಥವಾ 'ಮೇಕ್ ಇನ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಸಿದ್ಧಾಂತದಿಂದ ಬಂದವಲ್ಲ.

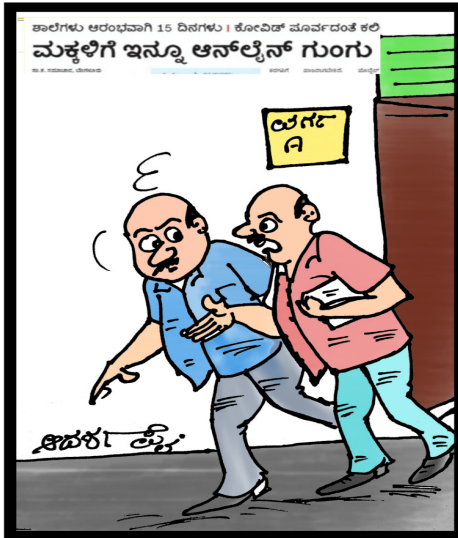
ಯುಗ ಬದಲಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ದಶಕಗಳಿಂದ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು ರಂಗು ರಂಗಾಗಿ ವಿವಿಧ ಅಳತೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಿಸಿದೆ. ಇದು ಅಂಗಡಿಗಳ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸುಲಭ ಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಹಾಲು, ಮೊಸರು, ತುಪ್ಪ, ಎಣ್ಣೆ ಇವೆಲ್ಲ ರೆಡಿಮೇಡ್ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯ. ಕೆಲವು ದೊಡ್ಡ ಮಳಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತರೆ ಸಾಮಾನುಗಳೂ ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಹಕರಿಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವೆಡೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ತಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ತುಂಬಿ ಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೂ ಇರುತ್ತದೆ.

ಇತ್ತೀಚಿನ ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ನಮ್ಮ ಭೂಮಿಗೇ ಗ್ರಹಣ ಹಿಡಿಸುತ್ತಿದೆ ಎಂಬ ಆಗ್ರಹದಿಂದ ಇವುಗಳ ಪೂರ್ಣ ನಿಷೇಧದ ಪ್ರಯತ್ನವೂ ನಡೆದಿದೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಸರಕಾರಗಳು ಅವುಗಳ ಸಾಂದ್ರತೆಗೆ ಒಂದು ಮಾನದಂಡ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಅವು ಮತ್ತೆ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಈಗಂತೂ ಯಾವುದೇ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಗೆ

ಹೋದರೂ ವಿವಿಧ ಸಾಂದ್ರತೆಯ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಚೀಲಗಳು ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಂದೆಯೇ ಹಾರಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ದಪ್ಪದ ಪರೀಕ್ಷೆ ? ಅದು ಯಾವ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಗ್ರಾಹಿ ಸ್ಕ್ಯೂ ಗೇಜ್ ನ ಹಿಡಿತಕ್ಕೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲವೆನಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಪೇಪರಿನಿಂದ ತಯಾರಾದ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಚೀಲಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಇದು ಅವುಗಳನ್ನು ನೀಡುವ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಹೆಸರಿನ ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಅದೇ ರೀತಿ, ಬಟ್ಟೆಯ ಚೀಲಗಳೂ ಸಹ. ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಪರಿಸರ ಸ್ನೇಹಿಗಳು ಈ ದಿನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಹಾಳೆಗಳನ್ನೇ ಎರಡು ಮೂರು ಪದರ ಮಾಡಿ ಚೀಲಗಳ ತಯಾರಿಕೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವ್ಯಾಪಕ ಬಳಕೆಗಿಂತ ವಸ್ತು ಪ್ರದರ್ಶನದ ಒಂದು ಅಲಂಕಾರಿಕ ವಸ್ತುವಾಗಿಯೇ ಇದೆ.

ಇವೆಲ್ಲ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಹಳೆಯ ಮಾದರಿ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳ ಸಮನಾಗಿ ಇವು ಯಾವುವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 'ಓಲ್ಡ್ ಈಸ್ ಗೋಲ್ಡ್' ಎಂಬುದು ಓಲ್ಡ್ ಮನೆ ಮಾತು. ಆದರೆ, ಇಲ್ಲಿ ಆ ಚಿನ್ನದ ಗಣಿಯೇ ಖಾಲಿ ಖಾಲಿಯಾಗಿ ಇಂದಿನವರಿಗೆ ಇವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಯಾವ ವಸ್ತು ಸಂಗ್ರಹಾಲಯದಲ್ಲೂ ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ಇಂತಹ ವಿಶೇಷ ಆಕೃತಿಯ ಕಾಗದದ ಪೊಟ್ಟಣಗಳನ್ನು ದಿಫೀರ್ ತಯಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಎಲ್ಲ ಶ್ರಮ ಜೀವಿ ಕುಶಲಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಾಂ ಹೇಳಿದರೂ ಕಡಿಮೆಯೇ.

ಆನ್ ಲೈನ್ ನಲ್ಲೇ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾಡಿ ಅಂತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹಟ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಮಕ್ಕಳು ಕಣೋ....!!!

‘ಭಂಡರಿವರು!’

● ಲತಾ ಹೆಗಡೆ

ವೈರಾಣುವಿನ ಹಾವಳಿಯಿಂದಾಗಿ ಶಾರ್ವರಿ ಹಾಗೂ ಪ್ಲವನಾಮ ಸಂವತ್ಸರಗಳು ದಯಪಾಲಿಸಿದ ಕಹಿ ಅನುಭವಗಳೋ ಅಸಂಖ್ಯ ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿರದ, ಸಭೆ ಸಮಾರಂಭಗಳಿಲ್ಲದ, ಎಲ್ಲವನ್ನೂ, ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸಂಶಯದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾ ಭಯದಲ್ಲೇ ದಿನ ದೂಡುವಂತಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಗೋಡೆಯೊಳಗಿನ ಬಂಧನದ ಬದುಕು ಸಾಕಾಗಿ ಹೋಗಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯುಂಟು ಮಾಡಿದೆ. ನೊಂದು ಬೆಂದಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಹಮುಕ್ತ ವಾತಾವರಣಕ್ಕಾಗಿ ಹಪಾಪಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಬದುಕಿನ ಪಾಠ ಕಲಿಸಿದ ವೈರಾಣುವಿನ ಶಕ್ತಿ ಕುಂದದ್ದಕ್ಕೋ ಅಥವಾ ಲಸಿಕೆಯಿಂದಾಗಿಯೋ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ತಗ್ಗಿ ಜನಜೀವನ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳುತ್ತಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವೇ ಸರಿ. ಜೊತೆಗೆ ಹಬ್ಬಗಳ ಮಾಸವೆಂದೇ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಸಂಭ್ರಮದ ಶ್ರಾವಣ ಮತ್ತೆ ಬಂದಿದೆ. ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕಣ್ಣಾಗಿಸಿ, ಕಿವಿಯಾಗಿಸಿ ಸಣ್ಣ ಸಪ್ಪಳಕ್ಕೂ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಇಣುಕುತ್ತಾ ಕಿಟಕಿ ಕಾಮಾಕ್ಷಮ್ಮಳಾಗಬೇಕಿದೆ. ಅಕಸ್ಮಾತ್ ರೆಡ್‌ಹ್ಯಾಂಡ್ ಆಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡ ಅಪರಿಚಿತರಿಗೆ ನಯವಾಗಿಯೇ ಗದರುತ್ತಾ ಪರಿಚಿತರಿದ್ದಲ್ಲಿ ನೋಡಿಯೂ ನೋಡದಂತೆ ನಟಿಸುವಂತಹ ದರಿದ್ರಗೂ ಸಹ ತಲೆ ಬಾಗಲೇಬೇಕಿದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇವರ ಹಾವಳಿ ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿ ತಗ್ಗಿದ್ದದ್ದು ಇದೀಗ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಜಾಗೃತಗೊಂಡಿರುವ ಸುಶಿಕ್ಷಿತ ಕಳ್ಳರ ಕುರಿತು ಸ್ವಂತ ಅನುಭವವನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳಬಯಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸಹೃದಯ ಓದುಗರೇ, ಓದಿದ ನಂತರ ನನ್ನ ಬವಣೆಗೆ ಕನಿಕರಿಸಿ ಲೋಚಗುಟ್ಟಿದರೆ ಸಾರ್ಥಕ ಬದುಕು ನನ್ನದಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವಿದಕ್ಕೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತೀರಿ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವೂ ನನಗಿದೆ ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಿಮ್ಮ ಅನುಭವವೂ ಆಗಿದೆಯೆಂದು ಘಂಟಾಘೋಷವಾಗಿ ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಜಿಟಿಜಿಟಿ ಮಳೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದ ಸಂಭ್ರಮವೊಂದೆಡೆಯಾದರೆ ಕಳ್ಳತನದ ಭರಾಟೆ ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ. ದಿನನಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಳ್ಳರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೇವೆ. ಯಾವಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನವಾಗಬಹುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ, ಎಷ್ಟೇ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದರೂ ಈ ಕಳ್ಳರು ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಕರಾಮತ್ತು ತೋರಿಸಿ ನಾವು ಚಾಪೆಯ ಕೆಳಗೆ ತೂರಿದರೆ ಅವರು ರಂಗೋಲಿ ಕೆಳಗೇ ತೂರಿ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಗದ ಕಳ್ಳರಲ್ಲಿ ಬಡವ ಬಲ್ಲಿದನೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ; ವಯಸ್ಸಿನ ಹಂಗಿಲ್ಲ; ಲಿಂಗ ತಾರತಮ್ಯವಂತೂ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ. ಮುಖಿತಃ ಭೇಟಿಯಾದಾಗ ಬಾಯಿತುಂಬ ಮಾತಾಡಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುವ ಇವರಲ್ಲಿ ನಸುಪುಪ್ಪ ಕಳ್ಳ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನ ಬಂತೆಂದರೆ ಸಾಕು ಅತೀ ಜಾಗೃತನಾಗಿ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಂಡನೂ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ! ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಂತೂ ತಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡೇ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮೀಯತೆಯಿಂದ ವ್ಯವಹರಿಸುತ್ತಲೇ ಅದ್ಯಾವುದೋ ಮಾಯದಲ್ಲಿ ಕಳ್ಳತನ ನಡೆಸಿಬಿಡುವ ಕುಶಾಗ್ರಮತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದಿವ್ಯ ಕೈಚಳಕಕ್ಕೆ ಮನದಲ್ಲೇ ಶಪಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಬೆರಗಾಗದೇ ಇರಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಇವರು ಯಾವ ಕಳ್ಳರು ಎಂಬ ಚಾಡು ಸಿಕ್ಕಿರಬಹುದು. ಹೌದು ಸ್ವಾಮೀ, ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಇರುವ, ಎಲ್ಲಾ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸಲ್ಲುವ ಹೂ ಕಳ್ಳರಿವರು!

ಕಾಂಕ್ಷೀಟಿನ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪಜಾಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಪೂಜೆಗಂದೇ ಒಂದೆರಡು ಹೂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದಾಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಪೂಜೆಗಂದು ಹೂ ಕೊಯ್ಯಿಡುವುದು ರೂಢಿ. ಸೋಮವಾರ, ಶುಕ್ರವಾರ, ಮಂಗಳವಾರ ಮತ್ತೆ ಹಬ್ಬ ಹರಿದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲೂ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡದ್ದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಯಾಕೋ ಎಂದಿರಾ... ಕೊಯ್ಯಿಡಲು ಗಿಡದಲ್ಲಿ ಹೂವಿದ್ದರಲ್ಲವೇ? ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮೊಗ್ಗುಗಳಿಂದ ನಳನಳಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಹೂವೆನ್ನುವುದು ಮಂಗಳಮಾಯವಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರನ್ನು ಹೂಗಳಿಂದ ಅಲಂಕರಿಸಿ ಪೂಜಿಸುವ ಉತ್ಸಾಹಕ್ಕೆ ನೀರೆರೆಚಿದಂತಾಗಿ ಬೇಸರವೆನ್ನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಸರಿ, ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉಪಾಯವನ್ನೂ ಕಂಡುಕೊಂಡೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಜೆಯೇ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ನೀರಲ್ಲಿಟ್ಟು ಮರುದಿನ ಪೂಜೆಗೆ ಬಳಸಿ ಜಾಣತನ ಮೆರೆದು ಬೀಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಹೂ ಕಳ್ಳರು ಮತ್ತೂ ಚಾಣಾಕ್ಷರಿದ್ದರು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೇ ಕದಿಯಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದರು! ಎರಡನೇ ಮಂಗಳವಾರದ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರುಗಂಟೆ ಸುಮಾರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಓದುತ್ತಾ ಮಲಗುವ ನೆಚ್ಚಿನ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ದಾಸವಾಳದ ಗಿಡದ ಅಸಹಜ ಅಲುಗುವಿಕೆ ಭಂಗತಂದಿತ್ತು. ಗಡಬಡಿಸಿ ಎದ್ದು ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಇಣುಕಿದ್ದೆ, ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯ ನಾಗರಿಕ ಪಟ್ಟವನ್ನಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಮಹಿಳೆ ಕೈ ತುಂಬಾ ಹೀಚು ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಸಂತ್ರಸ್ತ ಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದದ್ದು ಕಾಣಿಸಿತ್ತು. ಸರಿಯೇ ಸರಿ, ಕದಿಯುವವರು ಸ್ವಲ್ಪವಾದರೂ ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆದವರ ಸಲುವಾಗಿ ಬಿಡಬೇಕಿತ್ತಲ್ಲವೇ... ಕೆಲವು ಟೊಂಗೆಗಳಂತೂ ಗೋಣು ಮುರಿದುಕೊಂಡಿದ್ದವು!

ಆ ದಿನ ಸಂಜೆಕಟ್ಟಿ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದೇ “ನೋಡ್ರೀ ಒಂದೂ ಮೊಗ್ಗಿಲ್ಲ, ಆಗಲೇ ಯಾರೋ ಕದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕದ್ದು ಪೂಜೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಪುಣ್ಯ ಸಿಗತ್ತಾ... ಏನ್ ಜನಾನೋ ಏನೋ” ನಯವಾಗಿಯೇ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೆ.

“ಹೌದು ನೋಡ್ರೀ, ಬ್ಯಾರೇ ವ್ಯಾಳ್ಯಾದಾಗ ಎಂಥಾ ಭಂದ ಹೂ ಬಿಡ್ತಾವ... ಆದ್ರೆ ಈಗ್ ನೋಡ್ರೀ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಒಂದೂ ಹೂ ಇಲ್ಲಂದ್ರೆ? ನಾನಂತೂ ನಿಮ್ ಮನೀಡ್ ವಂದೇ ವಂದ್ ಎಲೀ ಬೇಕಂದ್ರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೇಳೇ ಕೀಳೋದು ನೋಡ್ರೀ...” ಸತ್ಯದ ತಲೆಮೇಲೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ಹೇಳಿದ ವರಸೆಗೆ ಮಾತು ಹೊರಡದೇ ನನ್ನದೇ ತಪ್ಪನ್ನುವಂತೆ ಪೆದ್ದುಪೆದ್ದಾಗಿ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ಯಾರೆಂದುಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಏನೂ ಮಾಡಲಾಗದ ದುರವಸ್ಥೆ ನನ್ನದಾಗಿತ್ತು. ನೆರೆಹೊರೆಯಲ್ಲಿ ಸೌಹಾರ್ದತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು, ಅದು ಅವರಿಗೂ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಆದರೆ ಅವರೇ ಹೊರೆಯಾದಲ್ಲಿ ವಾದ ಮಾಡಿ ಮುಖ ಮುರಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನನ್ನಿಂದಂತೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಹಾಗಾಗಿ ಸಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಿದೆ. ಕಳ್ಳರು ಇವರೇ ಎಂದು ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ತುಟಿಪಿಟಿಕ್ಕನ್ನದೇ ಸೌಹಾರ್ದತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಇಂತಹ ಆತ್ಮೀಯ ಭಂಡ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಅರಿಶಿನಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಉಡಿ ತುಂಬಿ ನಗುನಗುತ್ತಲೇ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಿಭಾಯಿಸುವ ಕಲೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕರಗತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ನೇಹ ಸೌಹಾರ್ದತೆಗಾಗಿ ಹಪಾಪಿಸುವ ದಿನಮಾನವಿದು, ಅನ್ಯ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲ... ಆದರೀಗ ಬಿದ್ದರೂ ಮೀಸೆ ಮಣ್ಣಾಗಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ನಾನು ಮತ್ತೂ ಚಾಣಾಕ್ಷಳಾಗಿದ್ದೇನೆ ಹೇಗೆ ಅಂತಿದ್ದೀರಾ? ಹೀಚು ಮೊಗ್ಗುಗಳನ್ನು ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಬೆಳಗ್ಗೆಯೇ ಕೊಯ್ಯಿಡಲಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇನೆ!

ಮೌನವೆಂಬ ಸಗ್ಗ ಸುಖ

● ಸುಮಾ ರಮೇಶ್ ಹಾಸನ

ಸಂಕ್ರಾಂತಿ ಮುಗಿದು ಎರಡು ದಿನಗಳಾಗಿತ್ತು. ಎಳ್ಳು ಬೆಲ್ಲದೊಂದಿಗೆ ತೊಂಡೆ ಕಬ್ಬು ತಿಂದು ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಮುಚ್ಚಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಜೋರಾಗಿ ಕಿರುಚಿದರೂ ಪಿಸುಗುಟ್ಟದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ನನ್ನ ಗಂಟಲಿನಲ್ಲಿ ಔಟ್ ಗೋಯಿಂಗ್ ಕಾಲ್ಸ್ ಆರ್ ಬಾರ್ಡ್ (ನಿಷೇಧಿಸಲಾಗಿದೆ) ಎಂದು ತಿಳಿದಾಗ ಸಂಭ್ರಮ ಪಟ್ಟವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ತಮ್ಮ ಕೈಲಾಗದ ಕೆಲಸ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಿಂದಾದರೂ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ಎಂದು ನನ್ನ ಪತಿಗೆ ಸಂತಸ. ಅಪ್ಪ ಮಗ ಒಳಗೊಳಗೇ ಸಂಭ್ರಮಪಟ್ಟರೂ ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗಿರುವ ಕಾಳಜಿಯನ್ನು ನಿರೂಪಿಸಲು ನನ್ನನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಬಳಿ ಕರೆದೊಯ್ದರು. ವೈದ್ಯರು ನೀಡಿದ ಗುಳಿಗೆ ಸುಂಗಿ ನನ್ನ ಎಂದಿನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದೆ. ಜ್ವರ , ತಲೆನೋವಿನ ಲಕ್ಷಣವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಂಟಲು ಮಾತ್ರ ಸೈಲೆನ್ಸರ್ ಅಳವಡಿಸಿಕೊಂಡಂತೆ ಸ್ತಬ್ಧವಾಗಿತ್ತು.

ತಿಂಡಿ ಅಡುಗೆ ಮಾಡಿ ಮುಗಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಾವೇ ಬಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಪ್ರತಿದಿನ ಹತ್ತು ಬಾರಿ ಕೂಗಿದರೂ ಬರದೆ ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವರು ಇಂದು ಶಿಸ್ತಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಸರಾಗವೆನಿಸಿತು. ಯಾವ ಕರೆಕರೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಿಂಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ಮುಗಿಸಿ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳಿಗೆ ತೆರಳಿದರು. ಕೆಲಸದವಳು ಬಂದು ಎಂದಿನಂತೆ ವಟಗುಡುತ್ತಲೇ ಮನೆ ಗುಡಿಸಿ ಒರೆಸಿದಳು. ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ಮೌಖಿಕ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯೂ ಬಾರದಿರಲು ಅನುಮಾನದಿಂದ ನನ್ನ ಮೂಡ್ ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡುವವಳಂತೆ ಮುಖವನ್ನು ಅವಲೋಕಿಸಿದಳು. ನನ್ನ ಹಸನ್ಮುಖವನ್ನು ಕಂಡು ಧೈರ್ಯಗೊಂಡು " ಏನಾಯ್ತು...?" ಎಂದಳು. ನಾನು ನೀಡಿದ ಉತ್ತರ ಗಂಟಲನ್ನು ದಾಟಿ ಹೊರಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಲಿಪ್ ಮೂವ್ ಮೆಂಟ್ ನಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗ್ರಹಿಸಿ "ಓ ಅಕ್ಕಾ !! ಗಂಟ್ಟು ಮುಚ್ಚೋಗೈತೆ....ಮೇಣಿನ್ ಸಾರು ಮಾಡ್ಕಂಡ್ ಉಣ್ಣೆ....ಒಂಟೋಯ್ದೆ...." ಎಂದು ತನಗೆ ತಿಳಿದ ನಾಟೀವೈದ್ಯದ ಸಲಹೆ ನೀಡಿ ಒನ್ ವೇ ಸಂಭಾಷಣೆಯ ರುಚಿ ಹತ್ತದೆ ಬೇಗ ಒರೆಸಿ ಪಾತ್ರೆ ತೊಳೆಯಲು ಹೊರಟಳು.

ನನಗೆ ಬಂದ ಫೋನ್ ಕಾಲ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕನೆಕ್ಟ್ ಆದರೂ ಕ್ಯಾರೇ ಎನ್ನುವವರಿಲ್ಲದೆ ಕಟ್ ಆದವು. ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಗಂಟೆಗಟ್ಟಲೆ ಮೀಟರ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದವಳು ಕೇವಲ ಮೆಸೇಜಿಗಷ್ಟೇ ಸೀಮಿತವಾದೆ. ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ದಿನವೆಲ್ಲಾ ಹರಟುತ್ತಿದ್ದ ಗೆಳತಿಯರೆಲ್ಲಾ ಉದ್ದುದ್ದ ಮೆಸೇಜ್ ಟೈಪಿಸಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನಾದರು. ನಾನು ಟೈಪಿಸಿದ ಉದ್ದುದ್ದ ಮೆಸೇಜ್ ಗಳನ್ನು ಓದಲಾರದೆ ಅನ್ ಸೀನ್ ಲಿಸ್ಟ್ ನಲ್ಲೇ ಉಳಿಸಿದರು. ಮಾತನಾಡಲಾಗದೆ, ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವವರೂ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಮೊದಮೊದಲು ಬೋರ್ ಎನಿಸಿತು. ನಂತರ ಹೊತ್ತು ಕಳೆಯಲು ನೆನೆಗುದಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡೆ. ಹಲವು ದಿನಗಳಿಂದ ಓದದೆ ಪೆಂಡಿಂಗ್ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ನಾವಲ್ ಗಳೆಲ್ಲಾ ಧೂಳು ಕೊಡವಿಸಿಕೊಂಡು ಬೀರುವಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದವು. ಬೈರಪ್ಪನವರ ಪರ್ವ, ಉತ್ತರಕಾಂಡಗಳೆಲ್ಲಾ ಎರಡನೇ ಓದಿಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡವು. ಗುಂಡಿ, ಹುಕ್ಕು ಲೂಸಾಗಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೂಜಿ ದಾರದ ಸಖ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಿಫ್ಟ್ ಆದವು. ಮನೆಯ ಸಂದಿಗೊಂದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೆಲಬೆ ಧೂಳಿಲ್ಲದೆ ಸ್ವಚ್ಛವಾದವು.

ಹೂಗಿಡಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರು ಗೊಬ್ಬರ ಕಂಡು ನಲಿದವು. ಪ್ರತಿದಿನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ರುಚಿಯಾದ ಅಡುಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವುದೇ ತಕರಾರಿಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪ ಮಗ ಉಂಡು ತಮ್ಮ ತಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಸಿಂಕ್‌ನಲ್ಲಿರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿನವೂ ತಪ್ಪದೇ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾವ ಗಲಾಟೆ, ವಾದ ಪ್ರತಿವಾದಗಳಿಲ್ಲದೆ ಮನೆ ಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು. "ಮೌನೇನ ಕಲಹಂ ನಾಸ್ತಿ" ಎಂಬಂತೆ ಮೌನ, ಮೌನವಾಗಿಯೇ ನನಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪಾಠ ಕಲಿಸಿತು. ಮಾತಿಗಿಂತ ಮೌನವೇ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಮೌನದಲ್ಲೇ ಸಗ್ಗ ಸುಖ ಕಾಣತೊಡಗಿದೆ.

ವಾರ ಕಳೆದರೂ ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಸರಿಹೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನವರಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಮೂಡಿತು. ಸನ್ನೆ ಭಾಷೆಯಿಂದ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹರಿಸಿ ಅವರಿಗೂ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಸಂಜೆ ನನ್ನ ಅನುಪಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಪ್ಪ ಮಗನ ನಡುವೆ ಚಾಯ್ ಪೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆದು ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಗುಣವಾಗಿದ್ದರೂ ನಾನು ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಸ್ಟ್ರೆಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಯಿತು. ಒಂದೆರಡು ದಿನ ನನ್ನ ಮೌನದಿಂದ ಸಂತೋಷದಿಂದಿದ್ದ ಅವರಿಗೆ ವಾರದವರೆಗೆ ಮುಂದುವರಿದ ಈ ಮೌನ ಉಸಿರುಗಟ್ಟಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ್ಲೂ ವಟಗುಟ್ಟಾ ಇರ್ಚಿಯಾ....ಕೂಗಾಡ್ತಾ ಇರ್ಚಿಯಾ.... ಈ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಎರಡೆರಡು ನಾಲಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರ್ತಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತೆ, ನಿನ್ನ ಬಾಯಿಗೆ ಡೆಸಿಬೆಲ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಡಿವೈಸ್ ಹಾಕುಸ್ವೇಕು ಎಂದು ರೇಗುತ್ತಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಧ್ವನಿಗಾಗಿ, ಮಾತಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸುವಂತಾಗಿತ್ತು. ನಾನು ಒಳಗೊಳಗೇ ನಗುತ್ತಾ ಮೌನದ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂದು ಭಾನುವಾರ. ತಡವಾಗಿ ಎದ್ದು ಮುಖ ಮಾರ್ಜನಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಹಾಲ್‌ಗೆ ಬಂದಾಗ ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿತ್ತು. ಮನೆಯೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೇ ಚಟುವಟಿಕೆಗೆ ತೆರೆದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅಪ್ಪ ಮಗ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ಕೆದಕುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಪೇಪರ್ ಓದಿ ಕೆಳಗಿಳಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪಿಟ್ಟು ಕಾಫಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಒಂದು ದಿನವೂ ಸ್ವಪ್ನ ಹಚ್ಚದವರು ಇಂದು ಕುಳಿತೆಡೆಗೆ ತಿಂಡಿ ತೀರ್ಥದ ಉಪಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಮೌನಕ್ಕೆ ಮೌನವಾಗಿಯೇ ಸಲಾಂ ಹೊಡೆದೆ. "ಮಮ್ಮಿ ನಿಮ್ಮ ಗಂಟು ಸೇರಿಹೋಗಿದೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತು.... ನೀವು ಹೀಗೆ ಸೈಲೆಂಟ್ ಆಗಿದ್ದೆ ಮನೆಗೆ ಕಳೆನೇ ಇರಲ್ಲ .... ಪ್ಲೀಸ್ ಟಾಕ್ ಮಮ್ಮಿ..." ಮಗ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಶರಣಾಗತಿಯ ಪೋಸ್‌ನಲ್ಲಿ ನಿಂತ. ಪತಿಯೂ ಅವನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರು. "ಯಾವಾಗ್ಲೂ ವಟ ವಟ ಅಂತ ತಲೆ ತಿನ್ನಿಯ ಅಂತೀರಲ್ಲಾ..." ಎಂದೆ ಕೋಪ ನಟಿಸುತ್ತಾ. ವಾರದ ನಂತರ ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಮೊದಲ ವಾಕ್ಯದಿಂದ ಅವರ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಗೆಲುವು ಮೂಡಿತು. "ಇಲ್ಲಾ.... ನೀನು ತಲೆ ತಿನ್ನೋದ್ದಲ್ಲೂ ಒಂತರಾ ಮಜಾ ಇರುತ್ತೆ... ಪ್ಲೀಸ್ ಮೊದಲಿನ ಹಾಗೇ ಇರು..." ಎನ್ನುತ್ತಾ ನನ್ನವರು ಉಪ್ಪಿಟ್ಟಿನ ಪ್ಲೇಟ್ ಕೈಗಿರಿಸಿದರು. ಈ ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಮೌನದ ಸಖ್ಯದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಸುಖವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಬೇಸರವಿದ್ದರೂ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಮೌನವಾಗಿ ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನು ಗೆದ್ದ ಋಷಿಯಲ್ಲಿ ಎಡಗೈ ಹೆಬ್ಬರಳು ಮೇಲೆತ್ತಿ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ■

ಕಆಸುವ ದಿನಗಳೆಲ್ಲ ಯಾರು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದು ಅವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತಾರೋ ಅವರೇ ನಿಜವಾದ ಮತ್ತು ಯಶಸ್ವೀ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು .

- ಸುಕೇಶವ

ಪುಸ್ತಕ ಪರಿಚಯ (ಎಡಂಬನೆ)

● ಕೆ.ಎನ್. ಮಹಾಬಲ

ಚಲನಚಿತ್ರ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಸಿಂಹಾವಲೋಕನ
(ಪಿಎಚ್‌ಡಿ ಪದವಿಗಾಗಿ ಸಲ್ಲಿಸಿದ ಪ್ರೌಢಪ್ರಬಂಧ)

ಲೇಖಕರು: ಸಿನಿಮೋದಮೂರ್ತಿ
ಪುಟಗಳು: 399
ಬೆಲೆ: ರೂ 400/-
ಪ್ರಕಾಶಕರು: ಚಿತ್ರಪ್ರಿಯ

ಚಲನಚಿತ್ರ ಗೀತೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು, ಚಲನಚಿತ್ರ ನಟರನ್ನು ಕುರಿತು ಈವರೆಗೆ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧಕರು ಪ್ರೌಢಪ್ರಬಂಧ ಸಲ್ಲಿಸಿರುವ ಪೂರ್ವೇತಿಹಾಸ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದೇ ಮೊದಲಬಾರಿಗೆ ಎಂಬಂತೆ ಸಿನಿಮೋದಮೂರ್ತಿಯವರು ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯನ್ನೂ ಪ್ರೌಢ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ಹಾಗೂ ಕುತೂಹಲಕರವಾದ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಾಗಿದೆ.

ಚಲನಚಿತ್ರ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ವರ್ಗೀಕರಣ, ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಇಡುವಲ್ಲಿ ತಲೆದೋರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಚಿತ್ರವೊಂದನ್ನು ಗೆಲ್ಲಿಸುವಲ್ಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಪಾತ್ರ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಸವಿಸ್ತಾರವಾದ ಪ್ರಬಂಧದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಹಲವಾರು ಹೊಸತನದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ ಸಲಹೆ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ನೀಡಿರುವುದು ಗಮನಾರ್ಹವಾಗಿದೆ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ "ಓಹೋ!", "ಆಹಾ", "ಉಶ್", "ವಾಹ" ಎನ್ನುವಂತಹ ಉದ್ಗಾರಗಳೇ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಾಗಿ ಪರಿವರ್ತನೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಂಶೋಧಕರು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜತೆಗೆ ಕನ್ನಡ, ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಅ, ಂ ಅಂಥ ಅಕ್ಷರಗಳು, ?, ! ವ್ಯಾಕರಣ ಚಿಹ್ನೆಗಳೇ ಅಲ್ಲದೆ $\times$, $\div$, $+$, ಅಂಥ ಗಣಿತ ಚಿಹ್ನೆಗಳೂ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಾಗಿ ಈ ನಿಟ್ಟಿನ ಕೊರತೆಯನ್ನು ನಿವಾರಿಸುವಲ್ಲಿ ಇಂಥವು ಎಷ್ಟು ಮಹತ್ವದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮತ್ತೆ ಹಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಹಳೆಯ ಚಲನಚಿತ್ರಗಳೇ ಹೊಸ ಚಿತ್ರಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಾಗಿ ಪುನರುಕ್ತಿಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಲೇಖಕರು "ನಾಗರಹಾವು", "ಜೇನುಗೂಡು", "ಬೇವು ಬೆಲ್ಲ" ಮುಂತಾದವನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿ, ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಅಂಥವು ಎಬ್ಬಿಸಿರುವ ಗೊಂದಲವನ್ನು ಎಳೆಎಳೆಯಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರ ಮನಸೆಳೆಯುವ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ.

ಹಲವಾರು ಹಳೆಯ ಚಿತ್ರಗೀತೆಗಳ ಸಾಲುಗಳೇ ಹೊಸ ಚಿತ್ರಗಳ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನೂ ಲೇಖಕರು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡದೆ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. "ಬಾಳೊಂದು ಭಾವಗೀತೆ," "ಬಾಳೊಂದು ನಂದನ", "ಹಾವಿನ ದ್ವೇಷ" "ಕನಸಲೂ ನೀನೆ ಮನಸಲೂ ನೀನೆ" ಇನ್ನೂ ಹಲವಾರು ಚಿತ್ರಗಳ ಉದಾಹರಣೆ ನೀಡಿರುವ ಲೇಖಕರು, ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ವೈವಿಧ್ಯಕ್ಕೆ ಕೊಡುಗೆ ನೀಡಿರುವ ಇಂಥ ಉಪಾಯಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಸಂತಸ, ಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಕನ್ನಡದ ಗಾದೆಗಳೂ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆಯೊಡನೆ ಚಿತ್ರ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಾಗಿರುವ ಪ್ರಸಂಗಗಳನ್ನೂ ಲೇಖಕರು ತಮ್ಮ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಭೂತಗನ್ನಡಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವುದು ಸ್ವಾರಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ. "ಉಂಡೂ ಹೋದ ಕೊಂಡೂ ಹೋದ" ಎಂಬಂಥ ಗಾದೆಯು "ಪುಗಸಟ್ಟಿ ಗಂಡ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಂಡ" ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯಾಗಿರುವುದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

"ಅಮ್ಮ", "ತಾಯಿ" ಪದ ಹೊಂದಿರುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ 121 ಚಿತ್ರಗಳಾದರೂ ಇವೆಯೆಂದು ಲೇಖಕರು ಸಂಶೋಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೂವು, ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ಎಂಬ ನವಿರು ಭಾವದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳ ಜತೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ, ಕಲಹ, ಶಪಥ, ಸಮರಗಳಂಥ ರೌದ್ರಾವೇಶದ ಪದಗಳೂ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಾಗಿರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಶ್ರಮಪೂರ್ಣ ಅಧ್ಯಯನದಿಂದ ತಿಳಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅನ್ಯದೇಶಿ ಪದ, ಪದಪುಂಜ ಅಷ್ಟೇಕೆ ವಾಕ್ಯಗಳೂ ಸಹ ಸಿನಿಮಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಆಹಾರವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕೃತಿಕಾರರು ಸೋದಾಹರಣಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇರಾಫ್ ಪುಟ್ ಪಾತ್, ಮರ್ಡರ್, ಜಾನಿ ಮೇರಾ ನಾಮ್ (ಪ್ರೀತಿ ಮೇರಾ ಕಾಮ್ ಉಪಶೀರ್ಷಿಕೆ ಸಮೇತ), ಸಡನ್ ಡೆತ್, ಉಡೀಸ್, ಮುಖಾತ್ (ಇವೆರಡು ಯಾವ ಭಾಷೆಯ ಪದ ಎಂದು ಇನ್ನೂ ಸಂಶೋಧನೆಯಾಗಬೇಕಿದೆ) ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೀರ್ಘ ಅಧ್ಯಾಯವೇ ಮೀಸಲಾಗಿದೆ.

ವ್ರತಕಥೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಂತೆ ಚಲನಚಿತ್ರದ ಭಾಗ 1, ಭಾಗ 2 ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಸಂಶೋಧಕರು ತಮ್ಮ ಕ್ಷಕಿರಣ ಬೀರಿದ್ದಾರೆ. ಈ ತಂತ್ರದ ಉಪಯುಕ್ತತೆ ಎಷ್ಟು? ಪ್ರೇಕ್ಷಕರ ಕುತೂಹಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆಯೇ? ಎಂಬ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ಒರೆಗಲ್ಲಿಗೆ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಒಡ್ಡಲಾಗಿದೆ.

ಚಲನಚಿತ್ರ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಗಳ ಅಕ್ಷಯಭಂಡಾರವೇ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿದೆ. 77 ಅನುಚ್ಛೇದಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ವಾದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥನೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ ಸಂಶೋಧಕರು.

ಒಟ್ಟಾರೆ ಎಲ್ಲ ಸಿನಿಮಾಲೋಲರಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಿನಿಮಾ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಹೊಳೆಯದೆ ಹಪಹಪಿಸುವ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಪಕರಿಗೆ ದಾರಿದೀಪವಾಗಬಲ್ಲ ಇಂಥ ಸಂಶೋಧನಾ ಕೃತಿ ರಚಿಸಿದ ಲೇಖಕರು ಅಭಿನಂದನೆಗೆ ಅರ್ಹರು.

